

કોકટેઇલ

શબ્દો નો નશો

@shehnusarnamu

~ હિરેન કવાડ ~

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

કોકટેઈલ

શબ્દોનો નશો

ગઝલ ~ કવિતા ~ નિબંધ

હિરેન કવાડ

Copyright © 2014 Hiren Kavād

All rights reserved.

@snehnusarnamu

અર્પણ

એમને જે હંમેશા મારા ચહેરા પરની સ્માઈલ નુ કારણ બને છે,
એમને જે મને હંમેશા કંઈક નવુ કરવા માટે પ્રેરિત કરે છે.
એ મિત્રોને જેમના વિના જીવન નીરસ હોત.

1	અઢેત ક્રિષ્ન ~ હેત રાધા	1
2	દરિયો એક મુજમાં	5
3	ચોર આંખો	6
4	યે રાતે	7
5	સાંજ	8
6	પ્રેમલો	10
7	એમનું એમજ	11
8	નખરા	12
9	ઝુંપડી	14
10	જીંદગી પળોને	15
11	છત છત કા ખ્યાર	16
12	ચંચળ પ્રાંપણ	19
13	ગુરુ ગઝલ	21
14	ચિત્રણ	22
15	ગુરુનો નશો	23
16	મુજથી મુજમાં	24
17	એ પળ	25
18	પુકાર	27
19	વતન	28
20	સાજણ સાંભરે	29
21	ક્રિષ્ન કારણ	31
22	હું	34
23	રૂપો	35
24	રંગ મને	36

25	ઘેલો હું	37
26	શબ્દ જીવન	38
27	એ ખુદા	41
28	જીંદગી	42
29	શું લખવું ?	44
30	ભીંજવ	46
31	એના એરીંગ્સ બોલ્યા	47
32	માયાવી ઈશ	52
33	બાંવણા ની બહાર	53
34	આભ	54
35	I Remember You	56
36	Dark vs Light	57
37	સમયની પ્રતિક્ષા	58
38	પ્રેમ પરિચય	59
39	નીજ	60
40	સ્વાર્થ	62
41	વેલેન્ટાઈન વિઝન	64
42	માંગણી	70
43	મોહબ્બત કરીલો	72
44	ગઝલ તુ...	74
45	જો હું 21st સેન્યુરીનો ક્રિષ્ન હોય તો	75

૧)

અદ્વૈત ક્ષિપ્ત ~ દ્વૈત રાધા

આજકલ સબકુછ બદલાસા લગતા હૈ,
વહ તીતલી, વહ ભંવરા ઓર રસ સે ભરી કલી,
પાની સે મીલને કે લીયે તડપતી હુઈ બારીશ કી બુંદે.

વહ હીલતે પત્તે ના જાને ક્યાં ફુસફુસાતે હૈ ?
વહ ગગન કીસીકો ઉડાને કે લીયે હલકા હો ગયા હૈ,
યે બાદલ કીસીકો જોર જોર સે આવાજ દે રહે હૈ.

વહ બાદલ ઓર જમીન કી ગુફ્તેગુહ હૈ,
વહ પાની ઓર આગ કા મીલન હૈ,
વહ લહુ સે મીલને કે લીયે બેતાબ તલવાર કા મીલન હૈ,
પ્રેમ મુજ જૈસે ભંવરે કો તુજ જૈસી કલી કો મીલને કી ચાહ હૈ.

“રાધા પ્રેમતો બે વચ્ચે થાય.. લગ્ન તો બે વચ્ચે થાય. આપણો બન્નેતો એક જ છીએ. તો આ કેવી રીતે શક્ય છે..?”, ક્ષિપ્તનાં ઘર્તીંગ તો આવા જ હોય. બે ને એક બનાવવા માટે ની એક જ ઘટના છે, પ્રેમ, મોહબ્બત, લવ.

પ્રેમમાં ભુખ ઉંઘ અને વિચારોનો થાક નથી હોતો એ બધુ ચર્ચાઈ ચુક્યું છે. પરંતુ આ બધા પાછળનું કારણ શું ?

ઉંઘતો આંખ પાસે ટક્કટકી લગાવીને બેસેલી જ હોય છે, પરંતુ એજ આંખોને જાગરણ કરીને જુગાર રમવાનું મન કેમ થાય છે..? હૃદયને તો ક્યારેક પરિણામની ખબર પણ હોય છે. પણ એ છાનુમાનું જોયા કરે છે. એને પણ પ્રેમની રમત રમવાનો નશો હોય છે. એટલે એને કોઈ પણ પરિણામની પરવા નથી હોતી. એની પાસે વજ્ર જેવી સહન શક્તિ હોય છે, પછી ભલેને એ સહનશક્તિ જાળવવા આંસુ ઉછીના લેવા પડે.

પ્રેમમાં એક સુગંધ છે, જે પળે પળે વ્યક્તિને ફેશ રાખે છે. એટલે એને આખી રાત ના જાગરણ નો કોઈ જ થાક નથી. પ્રેમ વ્યક્તિને રૂપના ઘુંટડા પીવરાવે છે. એટલે એને તરસ કે ભુખ નથી. પ્રેમ માણસને દુર દ્રષ્ટિ આપી જતો હોય છે, એને ભાળ આપી જતો હોય છે. એ આઘેનું વિચારવામાં એને થાક નથી લાગતો, એટલે જ પ્રેમ એક નશો પણ છે. નશા ઘણા પ્રકારના હોઈ શકે, એક પીવો ત્યાં સુધી રહે, બીજો રાતે પીવો અને સવારે ઉતરી જાય, પરંતુ પ્રેમ બે વ્યક્તિ ને જ એકબીજાનો નશો

બનાવી દે છે, એકબીજાને પીઘા વિના ન ચાલે એટલે ન જ ચાલે, પીઘે જ રાખો.

પ્રેમ કદી એક દ્વારા થતો જ નથી. કિષ્નને તો નીતનવા ઘર્તીંગ કરવાની આદત જ છે, એ એના માટે જ આટલો બધો લવેબલ લાગે છે. પ્રેમના કારણે એવી તો કેવી તલબ લાગે કે શરાબનો નશો સાઈડ માં રહી જાય...? શરાબનો આદતી જ્યારે શરાબ ના પીવે ત્યારે માત્ર હાથપગ ધ્રુજતા હોય, પરંતુ સાલુ પ્રેમી સાથે વાત ના થાય તો પેટમાં સલ્ફ્યુરીક એસીડ કેમ છંટાઈ જાય છે..? હાથ પગ તો ઠીક હૈયુ ઘબક્યા વિના ધ્રુજતુ હોય. દેશી મીક્સ માં કહીએ તો માઈન્ડ બેડ મારી જતુ હોય છે.

પ્રીયનો અવાજ સંભળાતા ટાઢા શેરડા પડે, એ સામે આવી જાય તો જામ પીવાઈ જાય. પરંતુ એ જામનો નશો ઉતરે એટલે પાછી તલબ ઉપડે. **ફરી આંહ, નિગાહ ઔર હમ તબાહ.**

પ્રેમને સ્પર્શની આંસ હોય છે, પ્રેમને નજરોનો શ્વાસ હોય છે, પ્રેમને દર્દની પાંખ હોય છે. ત્રણેયની હાજરી પ્રેમને મહેસુસ કરવા પર મજબુર કરી દે છે.

પ્રેમ સ્પર્શ માંગે જ છે, ભલે એ સ્પર્શનુ સ્વરૂપ સ્થુળ ન હોય. એવુ જરૂરી નથી કે કોઈ વ્યક્તિનો કોમળ કરનો સ્પર્શ પ્રેમી માંગશે જ. કદાચ હાથ ખરડાયેલા હશે તોય એ લપસણા કમળ જેવા જ લાગશે. પ્રેમમાં તો હોઠોનુ યુધ્ધ છે, યુધ્ધ હોઠોની વચ્ચે, યુધ્ધ કરવા વાળાય હોઠો, જે મેદાન પર યુધ્ધ થાય એ પણ હોઠો... પાછી આ યુધ્ધમાં હાર તો કોઈની નહિ,, દોનો ઔર ઘજા પતાકા. માળુ હાળુ ખરુ છે..! આ યુધ્ધ વારંવાર ખેલાવુ જોઈએ કારણ કે આ સ્પર્શની આંસ છે.

પ્રેમને નજરોનો શ્વાસ હોય છે. **“જબ આપકી નીગાહે મેરી કુરબત સે દુર હો જાયેગી તબ યે સાંસે રૂક જાયેગી...”** . “એક નજર અને ઘડકન બે”. નજરો મળતા મળતા તો હૃદય એવુ ઘડકવા માંડ્યુ હોય કે જાણે હૃદય રૂપી પંપને ૫૦૦૦ હોર્સપાવર આપવામાં આવ્યો હોય. હરખઘેલુ હૃદય ફરી લલચાય છે, કારણ કે એને પ્રીયના હૃદયને પણ એટલુ જ ઝડપથી દોડાવવુ છે. એને ત્યાં સુધી દોડવુ છે, **જ્યાં સુધી એક વિરાનતા ના આવી જાય. એ વિરાનતા દ્વેતને એક્ય બનાવી નાખે.**

“પછી કિષ્ન કહી શકે હો કે આપણે બન્ને તો એક જ છીએ... ઓકે ઓકે.. લોલ ☺.”

પ્રેમને દર્દની પાંખો હોય છે. પ્રેમનો ન તો જન્મ થાય છે, ન તો એનો કોઈ અંત છે, એ સર્વત્ર ફેલાયેલ છે. પરંતુ પ્રેમ ઉડે છે, પ્રસરે છે, ફેલાય છે. એને ઉડવા માટે જે પાંખો જોઈએ એ દર્દની પાંખો છે. પ્રેમ દર્દ વિના પાંગળો છે. જ્યાં સુધી એકબીજાથી થોડાક દુર જવાની ક્ષણ નહિ આવે ત્યાં સુધી એ ખાલીપો ક્યાંથી આવશે..? જેમાં

પ્રેમનો જામ ભરવાનો હોય એ ખાલીપો એટલે જ દર્દ અને આ દર્દ જ આગ લગાવતુ હોય છે.

શાસ્ત્રોમાં વરસાદને અગ્નિ કહેવામાં આવ્યો છે. **“પર્જન્યો વાવ ગૌતમાગ્નિ.”** ઢળી ગયેલી સાંજે છુટા પડ્યા પછી અને ઢળતી સાંજે ફરી મળવા વચ્ચેનો જે સમય છે એ દર્દ છે. વરસાદતો કોઈને મળવા આવતો હોય છે, એ **અવનિ** ને પલાળવા આવતો હોય છે. પરંતુ સમજાતુ નથી, આ વરસાદ આગ બનીને અગ્નિને જ બુજાવવા કેવી રીતે આવી શકે...? શાયદ મોહબ્બત મેં આગ દોનો તરફ લગતી હૈ. ભલે એ ઠંડો પવન અને સેન્સીટીવ છાંટા કાન પાસેથી પસાર થતા હોય પરંતુ એ ટાઢકની સાથે કોઈની યાદની અગ્નિ જલાવી જતા હોય છે. પછી આ મનને હું તો કાબુમાં ના જ રાખી શકું. કોઈ ભડના દિકરાઓ હોઈ શકે પણ એ એનુ દુર્ભાગ્ય જ કહેવાય. આવી ક્ષણો માં મનને ઉડતા ન આવડતુ હોય તો એને ઘક્કો મારી દેવો જોઈએ, એને ઉડતા આવડી જ જશે.

પ્રેમમાં ઘણુ બધુ હોય છે. પ્રેમમાં એક જગ્યાએ મળતી બે નજર હોય છે.

પ્રેમમાં બે નામ હોય છે, જે બદનામ થવા તૈયાર હોય.

પ્રેમમાં વિચાર્યા વિનાની ક્ષણો હોય છે.

પ્રોગ્રામીંગ ની ભાષામાં કહેવામાં આવેતો,

પ્રેમમાં ઈન્સ્ટન્ટ ઈનીશલાઈઝેશન હોય છે.

પ્રેમમાં પરમાત્મા હોય છે.(છતા લોકો જાતી પાતી ના નામે એ પરમાત્માનુ ખુન કરવા આડા ઉભા રહી જાય એ વાત અલગ છે.)

પ્રેમમાં પુરુષાર્થ હોય છે. (નાનુ ઉદાહરણ, મુવી : મૈને પ્યાર કીયા)

પ્રેમમાં ઉડતા વાળને કાનની પાછળ કરતી ચાર આંગળી અને એક અંગુઠો હોય છે.

પ્રેમમાં કોઈના શ્રંગારનુ વર્ણન કરતા શબ્દો હોય છે.

પ્રેમમાં ખટમીઠા ઝઘડાઓ હોય છે.

પ્રેમમાં નજાકત, નખરા અને નગ્નતા હોય છે.

પ્રેમમાં પુર્ણતા હોય છે.

પ્રેમની પુર્ણતામાં એક ખાલીપો હોય છે.

ખરેખર તો પ્રેમમાં કશુ હોતુ જ નથી. પ્રેમમાં પ્રેમ જ હોય છે... ☺

૨)

દરિયો એક મુજમાં

દરિયો ડુબેલો એક મુજમાં,
જળહળતા ઘોડીલા મોજાઓ ખુદમાં,
આમ હિલોળા લેજે ઓ ગાંડાતુર,
હુ સહી નથી શક્તો આ શાંતી,
કંઈક જંખુ છુ જે મને લઈ જાય ખુદથી ખુદમાં.

@snehnusarnamu
તડપાવતો ધોમધખતો આ તાપ મીઠો લાગે છે હવે મૌજમાં,
જીણી જીણી અસોસી યાદોની કૈક કહિ જાય છે દિલમાં,
લાગે છે સુરજને પણ થાય છે, સુરજી જલન,
જ્યારે આંખો મુસ્કુરાય છે મુજ આંખો માં.

શોધુ છુ કૈક છુપાવેલુ છે તુજમાં,
રસ્તો મારો વાયા વાયા તુજથી તૃપ્તમાં,
અડીખણ ઉભેલી લાગણીઓ ક્યારે પીગળશે પળમાં,
શોધુ છુ મારા દિલ જેટલી જગ્યા, કારણ રાખી શકુ દિલ તુજ હૈયામાં.

આમ તેમ ફાંફાં મારુ છુ, છતા તુ મુજમાં,
દર્દથી ભરીદે કદાચ જગા ખાલી થાય હૃદયમાં,
પ્રેમની પાંખ બની બેઠો છુ, ઠુકરાવી દે કોઈ ડર નથી,
તારો જ એક અંશ છુ, ક્યારેક તો મળીશ તુજમાં.

૩)

ચોર આંખો

આંધાધુંધી અણધારી આંખો ની, અસ્ત વ્યસ્ત આંકારો અણસારતી,
ગઝલ ગાવા લાગી ગુલાબો ના ગીતડા, ગોષ્ટી ગમી જ્યારે ગાતા નયનો ની.

ચોર બન્યો તો ચિત ચોરાયુ ચળકતુ,
ચોરી કરવા ગયો તો, ખુદ લુટાઈ ગયો.

કાજળ કાળુ કામણગારુ કઈક કહેતુ હતુ,
આંખો ને આંજીને અંધાપો,છેવટ કાજળચોર બન્યો.

પળકતી પાંપણ પીતી પળકી પળકી,
પાપણ ને પામી શક્યો નહિ પરંતુ, પાંપણ પીનારો થયો.

છમમ.. છમમ.. છણકતા નુપુર નો છણકારો,
ખન્નન ખન્નન ખણકતા કંકણો, ખોબે ખોબે હંફાવ્યો.

લહેરાતી ઝુલ્હો ને લટકતી લટો, શરમાવે હવાને,
ઝુલ્હો ના વીંજણની લહેરાતી હવા, સ્પર્શે વા ટેવાયો.

નઝરો ની ચોરી તો આપે કરી હુ તો લૂટાવુ દૃષ્ટિ,
બસ લૂંટાવુ છે હવે તો પુરેપુરુ, લુંટી લે દુનિયા લૂટી લે.

૪)

યે રાતે

અંધેરી રાત કભી સપને દિખાતી હૈ...
કભી જાગતા હુ દેર તક ઉસે દેખને કે લિયે....
ઉસકી હસીનતા મેરે મન કો પીગલા દેતી હૈ...
રાત આતી હૈ કીસીકે જાને કે બાદ....
ક્યા ઉસકો ડર હૈ કીસી કા...?

આદત હૈ ઉસકો અંધેરે કી... ક્યા ક્યા કરવાતી હૈ યે...!!

કીસી કી યાદે... ઉસકી નીગાહે... ઉસકી બાહે.... ઉસકી વો આહે...
દિખાતી હૈ રાતે.... ઓર દેખતી હૈ રાતે....!!
શબ્દો કો સજાતી હૈ રાતે.... ફીર ઉસકો પઢાતી હૈ રાતે...
ચુપકે સે ગાતી હૈ રાતે...!!!...

કભી રુલાને કો મજબુર કરતી હૈ રાતે...
તો કભી રોને મે મદદ કરતી હૈ રાતે...
કભી મેરે સાથ રોતી હૈ રાતે.... આતી હૈ રાતે... ખેલતી હૈ રાતે...
જબ વો કાતીલ આતા હૈ સુરજ.... તો ફીર યાદ આતી હૈ રાતે...!!!

૫) સાંજ

આ સાંજ ઉપર ટ્રસ્ટ ના કરતા, સાચુ કહુ છુ.
આની પાછળ આખો દિવસ વેસ્ટ ના કરતા સાચુ કહુ છુ.
આની પાસે રોજે સરપ્રાઈઝ હોય જ છે,
પણ એ તમને દરેક વખતે મેમરાઈઝ કરવી ગમશે એ ભ્રમ મા ના રહેતા.
સાચુ કહુ છુ.

ઉનાળામા ઢળતા સુર્ય ની સાથે ગરમ પવન સાથે આવે.
શીયાળા મા ઠીઠુર બનાવી દે એવા વાયડા વીન્ડ સાથે આવે.
આ રંગ બદલતી સાંજ આજની છોકરી જેવી છે, કોણ
જાણે ક્યારે મુડ બદલે...?
સાચુ કહુ છુ.

પણ સાચુ કહુ તો ચાલને સાંજ તારા વિષે બીજુ પણ કહુ.
ક્યારેક તુ ઓફીસે થી ઘરે લાવે, રસોડા થી રેસ્ટોરન્ટ મા લાવે,
પપ્પા ચાલો ને મેળા મા જઈએ, આ અવાજ ને જન્માવે. કદાચ હુ સાચુ જ
કહુ છુ ને..

ખબર નહિ સુકાયેલી આંખો ની સાથે સાંજ ને શું દુશ્મની છે.
છલોછલ કરવા ક્યારેક કંકાસ રૂપે તો ક્યારે પેટ ની ચિંતા લઈને આવે.
ભલુ કરશે ભાળનારો, પાછી આ સાંજ જ બોલાવરાવે, સાચુ કહુ છુ.

બર્થ ડે પર સરપ્રાઈઝ પાર્ટી, અને લગ્ન ઉપર પીઠી ચોળવાનુ ટાણુ પણ
આ સાંજ લઈને આવે.

આજે શુ રાંધીશ એની ચિંતા લઈને સાંજ આવે.
પરસેવા વાળો શર્ટ અને હાથ મા પકડેલુ ટીફીન આ સાંજ લઈને આવે.
સાચુ કહુ છુ.

સાંજ નો ડ્રેસ સરપ્રાઈઝ છે.
એનો દુપટ્ટા ના બે ફાટા આંસુ અને સ્મિત, ક્યારેક આ ખભા પર તો
ક્યારેક પેલા
એના સેન્ડલ નો માર ચુમવો કે ના ચુમવો એ આપણે
નક્કિ કરવાનુ, સાચુ કહુ છુ.

૬)

પ્રેમલો

પ્રેમના વૃક્ષો ખીલશે જ્યારે, ચોમેર સુવાસ ફેલાશે શ્વાસે,
યાદોની કમી મહેસુસાશે ક્યારે, ત્યારે છલકાશે છલ્લક છલ્લક પ્રેમલો.

આંધીઓ પણ ઓઢેશે ઓઢણા રાતા, વાતંકી વાયરા લાગશે વામણા,
ચાહતના ચુડલા છન્ન છન્નશે જ્યારે, ત્યારે ખનકશે ખન્નક ખન્નક પ્રેમલો.

શરાબની શોધમાં શાને સુફીઓ શોર કરો?, એકાદુ ટીપુ જરશે સ્મિતનુ,
સ્મિતના શરાબને ઘુટડે ઘુટડે નશીલો, ત્યારે જલકાશે જલ્લક જલ્લક પ્રેમલો.

મૃગજળ પી શકાશે આંખોથી, નઝરોના તીર ઘાયલ કરી રૂઝ ની રાહતા આપશે,
સોનમણી નજર સ્મિતશે જ્યારે, ત્યારે મલકાશે મલ્લક મલ્લક પ્રેમલો.

મોજા અદાઓના મહેરાવશો મુખથી, ગાલ ખાડામાં ખુંપશે કાફલો અમારો,
અદાઓ તીખી થશે અમારા તરફ જ્યારે, ત્યારે સીસકશે સીસ્ક સીસ્ક પ્રેમલો.

સુર સુણાશે વિના કોઈ વિણા, શબ્દોની શાંતી શીખવાડશે સંગીત,
ઘુંઘર ઘુઘવાશે વિના પગ-પાની જ્યારે, ત્યારે છનછનશે છન્નક છન્નક પ્રેમલો.

જર જરતા જામ અંગ અંગથી નીરંતર, વાટમાં પીવાથી વિતશે વર્ષો.
નશાનો નશો કરશે હિરલો જ્યારે, ત્યારે ઠુમકશે ઠુમ્મક ઠુમ્મક પ્રેમલો.

♥
@snehnusarnamu

(૭)

એમનું એમજ

અંધારૂ ગયુ અને અંધકાર એમનો એમજ,
સવાર થઈ પણ નશો એમનો એમજ.
રૂપોના જામ છલકાવ્યા કેવા,
બદન પર જ્વાલા એમની એમજ.

શરાબ રેડવાની શી રીત ભાચ્તુ તમારી,
જુગલ બંધી હોઠ બેયના એમના એમજ.
હાથોમાં ભીડેલી બાથ કસકસાવીને,
મનમાં ઉછળતા મોજા એમના એમજ.

મુલાયમ બદનથી ઝરઝરતી સુવાસ,
સોનમીયો રંગ દાગ રૂપે એમનો એમજ.
થરથરતી ઘ્રુજારી મેહસુસી હતી જે,

જોવ તને તો લાગે છે એમની એમજ.

હિજરત કરવી પડતી નથી,
બંદગી પહોંચે વિના પ્રયાસે એમ જ.
મુખના મેખાના માં પહોંચીશ ક્યારે?,
નશા વાટે બેઠો એમનો એમ જ.

લેહરોની માફક ઉછળીને ચાલો,
ચાલ્યા જાવ છતા ભણક એમની એમજ.
સરીતાનો ભાવ તો જાગે છે તારામાં,
સાગર બાહોમાં મારી સમાવા એમનો એમજ.

૮)

નખરા

બ્લુ જીન્સ અને સફેદ ટી શર્ટ પહેરી,
તોય લાગે આજે આકાશે ઓઢી ચુનરી.
મોબાઈલ દર્દમાં ગરકાવ થઈ ગયો,
નવનીતી આંગળીઓ કાં મારા પર નહિ?

પ્રબળ હોઠો છે ચુમવા,
રણ ઢુંવા વચ્ચેના સ્વર્ગ ને.
ખુંપવા મેં દોટ મુંકી,
તસતસતા ચુંબનની વાટે ને વાટે.

લટોની કરામતમાં લુંટાયા યુવાનો,
પાણી પાણી કરી દે ઘટાઓ.
આંખો તો મેં જુકાવી તારા પછી,
ગોખી જીંદગી હવે પ્રેમ ભણી બતાવો.

ફેસબુક પર કમેન્ટ તારી જોવા,
સ્ટેટસીયા અપડેટ અને ટેગીંગ કરૂ નવા.
ચીડવે ફેન્ડ્સ મને જોવ પ્રોફાઈલ તારૂ,
ચેટીંગ ને ડેટીંગ ફેસબુક કરાવશે તારૂ.

છમ છમતી ઝાંઝર પગે ગુમાવી,

કુંગનની ખનક ફેશનીયા પ્લાસ્ટીકને પરણાવી,
મોબાઈલ નંબર મેળવવવા આંખો બહુ લડાવી,
♥ છેલ્લે ફેસબુકે લાજ મારી બચાવી.

કોફી કાફેના સોફા પર બેસવું પણ કડકાઈએ લાત મારી,
ચેહરા પરના કાળા તલે મારામાં અલખ જગાવી.
સંતાકુકડી આપડી પણ સખી તારી ભ્રમણો,
સેટીંગ તારી સાથે કરવામાં કોઈ બીજા તરફ મન તડપે.

હોસ્ટેલના રૂલ્સને કપાળેથી હટાવી,
કોલેજની બહાર નીકળો હાથમાં હાથ નાખી.
આઈ લવ યુ નો વાઈરસ હેન્ગ કરી દેશે હાર્ટને,
હિરલો તો એન્ટી વાઈરસ છે, સ્કેન કરાવી લો હિમ્મત રાખી.
♥

@snehnusarnamu

(૯) ઝૂંપડી

ગરીબોની ઝૂંપડીઓમાં જુઓ શાંતી કેવી...!
અમીરો તો પડખા ભરી વલખા મારે રે...રે...
આપોઆપ દિપ પ્રગટે વિના કોઈ દિવેલ,
આંસુ બળતણ બને, પછી હિબકા ભરેલ... ગરીબોની
ઝૂંપડીઓમાં જુઓ...!

ભુખની અગ્નિ જલાવે ઉદરને,

ઉપર બેઠો તુ શાને તડપાવે..?
પ્રેમથી જ પેટ ભરી અગ્નિ શમાવે,
માથે હાથ ફેરવી 'સુઈ જા' કહેડાવે... ગરીબોની ઝુપડીઓમાં જુઓ...!

ઈશ્વર વસે છે, એના આંસુઓમાં
અમિરોના મંદિર સુના પડ્યા છે,
ભોગના થાળ વણજુઠા પડ્યા છે,
ઈશ્વર આંસુથી અધિરો થઈ આવે એટલી... ગરીબોની
ઝુપડીઓમાં જુઓ...!

૧૦)

જીંદગી પળોને

@snehnusarnamu

જીંદગી પળોને ના ભાંખવામાં શાણપ,
સાંચી મજા પળ માણવા અચાનક,
સાહસ તો ત્યારે કહેવાશે, ગાંડા દરિયામાં ડુબીશુ,
અને પહાડી મોજા બનશે, ઉદ્ધારક તારક... જીંદગી પળોને..!

સ્મરણ થી જ આવે સવાર બની સારથ,
બેસી હુ એમા બનુ ખુશીઓનો મહારથ,
થશે જે હશે સારૂ, શાને બનીએ વિચારક..?
ઘડી હાલની જ કહેશે દિલને મુબારક... જીંદગી પળોને..!

મંઝિલ ખબર નથી, ખબર ના વિશ્રામ આરામ..!
પથ જ જુનુન લક્ષ્ય, સહજતા મારી ટાઢક,
પ્રેમની પળોમાં સ્મિતો તમે મલક મલક,
કરીને પ્રેમ હિરલાને, બનો દિલદારક... જીંદગી પળોને.

૧૧)

“છત છત કા ખ્યાર”

યે વહી છત હૈ જહા મૈને તુમ્હે પહેલી બાર દેખા થા,
કપડે સુખાતે નઝરે છુપાતે, શરમાતે ઓર દુર જાતે.

છત સબ પે નઝર અડાયે રખતી હૈ,
ઈસી લીયે મેરી નઝર હર વક્ત છત પર રહતી હૈ.

યે વહી છત હૈ જહા પહેલી બાર હુએ થે ઈશારે,
ઔર સુની થી મૈને તુમ્હારી સખીયો કી હંસી.

યે વહી છત હૈ જહા મૈને છુપ કર સુકાયે કપડો કે પીછે,
ડર કર કીયા થા એકરાર ઈશ્ક કા ઓર તુમ સરક પડી મેરી બાહો મે.

મેરી છત ભી તુમ્હે દેખને કો બેતાબ થી ઉસ દીન,
જીસ દીન હુએ થે કુછ જઘડે તેરે ઘર.

યે વહી છત હૈ જહા મેરા સીર ગીર પડા થા તેરી ગર્દન કે પાસ,
પોછે થે આંસુ વો તુમ્હારા સ્પર્શ નશીલા લમ્હા.

યે વહી છત હૈ જહા મે આપકો દેખતા થા છુપ છુપ કે,
ઓર અબ મીલા કરતા હુ ચુપ ચુપ કે હર બાર હંમેશા કે લીયે...
યે વહી છત હૈ.. યે વહી છત હૈ...

“ઝરુખો તો વાટ જોવાની જગ્યા છે... પણ છત એ તો મુલાકાત ની જગ્યા છે.”
પહેલા કહી દવ છત ના બીજા નામ... ધાબુ.. કાઠીયાવાડ અને સૌરાષ્ટ્ર મા મોસ્ટ
લી ચુઝ થતો વર્ડ છે... “ચાલ ધાબે જઈએ, ધાબા ઉપર હવા ખાવ જાવુ છે.”..etc.
ટેરેસ.. લગભગ સીટી એરીયાઝ મા એપાર્ટમેન્ટ-ટેનામેન્ટ સાથે ચુઝ થતો વર્ડ છે..
અગાશી- ખ્યોર દેશી શબ્દ.. જે આ બધા નો પર્યાય જ છે.

“ ધાબે આવી જજે પ વાગે....” વ્હેન યુ આર નોટ ઈન કોલેજ.. છત થી મોટી
કોલેજ કોઈ હોતી જ નથી.. કદાચ અહિં ક્લાસ રુમ નથી હોતા પણ લેકચર જરુર

થાય છે... જ્યા લેકચરર આંખો હોય છે, હોઠો હોય છે, અને એક બન્ને ના સંવાદો હોય છે. ખબર નહિ કે ઉપર મે કવિતા લખી છે કે ગઝલ પણ એટલી ખબર છે કે છતે જે મને કહેવાનું કહ્યું એ લખ્યું છે. નવું ઘર લીધું હોય અને સોસાયટી મા હજુ કોઈ ઓળખતું ના હોય.., ટી.વી એ પકાવી દીધા હોય ત્યારે પછી છત બોલાવે છે.. ભુલથી ટાઈમ પાસ કરવા એકવાર પહોંચી જવાય.. પણ ત્યા તો કોઈ દેખાય પાસે અડી ને આવેલા ઘર ની છત પર પંજાબી ટ્રેસ... પણ ગળા પર દુખ્ખટો નથી, હાથ મા કપડા ભરેલી ડોલ છે.. નજર નીચે છે. કપડા ને જાટકી ને દોરી પર સુકવવા નાખતી વખતે નજર ઉઠે છે.. અને આંખો મળે છે.. ફરી આંખો એક દમ ઝુકી જાય છે. શરુ થાય છે મીશન ટેરેસકુલ...

ડે-૨ ફીર વોહી જગહ, વોહી વક્ત, વોહી કપડે સુખાને કી રસ્સી ઓર વોહી સુખાને વાલી મુજકો ભી ઓર કપડો કો ભી.. ડે-૩...ડે-૪..ડે-૫.. ડે-૬..ડે-૭.. ફીલ્ડીંગ ભરવી..નળીયા ગણવા.. લાઈન મારવી જે કહો તે આ દિવસો મા થયું.. એન્ડ આવ્યો જજ મેન્ટ ડે... ઈન્ટેકામ કી ઘડી.. રીઝલ્ટ ઈઝ જસ્ટ મીની બટ મેગા સ્માઈલ.... જેકપોટ.. જેકપોટ.. જેકપોટ.. વોટ એલ્સ નીડેડ..? ફીર તો સુબહ મે છત પર કોલેજ ઓર શામ કો ટ્યુશન.. સાંજના પાંચ વાગે એટલે સુરજ ઢળવા લાગે.. અને ટાઢો છાયો થાય. ચોપડી લઈને વાચવા ને બહાને ઉપર ધાબે.. એ પણ આવે લટાર મારવા.. ગુંથણ ગુંથવા... ભરત ભરવા.. કાંતો વાચવા એની સહેલી ઓ ને લઈને.. બન્ને તરફ થી ચાલે આંખો થી વાતો.. સ્મિત થી વાતો.. પણ હોય છતા સન્નાટો.. એજ સીલસીલો ચાલે.. પણ એક વાર સુરજ ડુબી ગયો હોય અને પછી બન્ને ના પગ ચાલે ઘર ની અગાશી ને જુદા પાડતી પાળી તરફ.. પાંચ આંગળી ઓ પરણે અને બને એ દસ.. બીજી પાંચ આંગળી ઓ ભેટે હોય દસ પણ લાગે દસ ને બદલે એક ...જસ્ટ.. એક હાથ.. “ સ્મિતા..... ઓ સ્મિતા...” “ આવી..... મમ્મી...” “કાલે મળીશ પાંચ વાગે બાય...” “ઓય....” રંગ મા ભંગ.....!!!!

લવ સ્ટોરી ઓન ધ ટેરેસ આજે પણ થાય જ છે.. છત એ બાગ છે.. બગીચો છે.. પહેલી મુલાકાત અને રોજની મુલાકાત તો કદાચ છત પર થયેલા સેટીંગ નુ રોજ નુ સ્થળ હોય છે.. એની વાટે ખીલા ની જેમ ખોડાઈ રહેવું.. ક્યારે આવશે એની રાહ... અને એનો ચહેરો જોવા બની જવું લોઢા નો મીંદડો.. કોલેજ મા લવ સ્ટોરી બનતી જ હોય છે... પણ સ્કુલ ટાઈમ મા વેકેશન ટાઈમ મા છત એક માત્ર ઈલાજ.. ઉતરાયણ આવે એટલે છત.. કડવા ચોથ આવે એટલે છત.. પહેલા વરસાદ મા જુમવાનો મોકો એટલે છત... અને એ વરસાદ મા પાણી સાથે કોઈના પ્રેમ મા પલળવાનો મોકો એટલે છત.. છત એટલે પ્રેમ નુ સ્થળ ઉતરાયણ પર પણ પતંગો ચગતી હોય.. અને ફીરકી પકડ વા ના બહાને જે થાય છે એ છત ને કારણે જ થાય છે..

સાથે શેરડી ના સાંથ.. એના કોમળ હાથો મારા ગાલ પર.. ક્યા ? છત પર....!!
ઘર મા હોઈએ ત્યારે ગર્લ ફ્રેન્ડ કે બોય ફ્રેન્ડ નો કોલ આવે ત્યારે પનાહ કોણ આપે..
છત..ટેરેસ.. ઘાબુ.. અગાશી...

ઉનાળા ના દિવસો ચાલી રહ્યા છે.. બફારા માથી બહાર લાવે કોણ? છત... પણ
આ ઉનાળા ની છત પણ કઈ જેવી તેવી નથી... એપાર્ટમેન્ટ ના ટેરેસ ની છત રાતે
મેળો બની જતો હોય છે.. એમા પેલી આવવાની હોય પથારી કરવા... નીંદ તો એક
બહાના હોતા હૈ.. અસલી મક્સદ તો ઉસે રીજાના હોતા હૈ... ગાદલા પાથરવા
આવે ત્યારે એની ઝલક.. અને પછી અંજવાળીયા ની રાત મા આ પથારી થી પેલી
પથારી તરફ થતો વાયર લેસ કોન્ટેક્ટ... નો બીલ નો નેટવર્ક પ્રોબ્લેમ... બસ વોહી
રંગીન રાતે.....

મુવી થી માંડીને બુક્સ નોવેલ ક્યાય છતે પોતાની ઉણપ છોડી નથી... વિવાહ.. હમ
આપકે હૈ કૌન.. અને એવા ઘણા મુવી જેના મને નામ યાદ નથી.. જેમા છત પ્રેમ
નો પર્યાય બની ગઈ છે.. એટલે જ કહુ છત એટલે છાયો... એની ઝુલ્ફો નો.. છત
એટલે પ્રેમ નો પાર્ક.. છત એટલે... મીટીંગ વીથ સાઈલન્સ.. એટલે જ એડવર્ટાઈઝ
કરુ છુ..... “છત કો લગા ડાલા તો લાઈફ ઝીંગાલાલા.”

@snehnusarnamu

૧૨)

ચંચળ પાંપણ

પાંપણ જુકી અને આપણો મળ્યા,
હુ અને તમે એકલા પડ્યા,
આંખો ઉઘડી તો જોયુ,
સપનુ હતુ પણ સાચુ કરવા અમે મથ્યા.

પાંપણ નીચે છે અમારી જીંદગી આખી,
પાંપણ જુકે અને ખીલે જીંદગી અમારી,
પાંપણ પર હુ વારી વારી,
પાંપણ કહે હુ તારી બસ તારી.

ઉદાસી નથી શોભતી પાંપણને,

પ્રેમની મેહફીલો લો તમે સ્વિકારી,
હા કહી જુકાવશો પાંપણને પછી,
હશે પાંપણ ની જાહોજલાલી.

વિના કોઈ મેકઅપ, મશ્કરા વિનાની,
પાંપણો અણિયાળી આંખો શોભાવી,
પાંપણ જુકી ને શામ થઈ નીરાળી,
જુકેલી પાંપણો પણ મુજમાં ખુશીઓ ફેલાવી.

આંખોએ પણ મારી જવાની જલાવી,
હોઠો ગુલાબી પર લટ ને વહેડાવી,
ઝુલ્ફો વીટીને હૃદય સૌ થીજાવી,
ઋતુઓની મસ્તી ચહેરા પર છલકાવી.

જાઓ છો ક્યાં તમે કમરને લચકાવી,
પાની થી ઉમળતી ઝર ઝર તી જવાની,
ચુમી પાની પગની જમાવીશ જવાની,
પાનીનો નશો કરશે મને પાણી પાણી.

@snehnusarnamu

પાંપણ થી કરો પ્રણય, જુકાવી ઉઠાવી,
ચુમવી છે પાંપણ દુનિયા ભુલાવી,
વીજળીની જેમ પાંપણ પટપટશે જ્યારે,
શરૂ થશે નવલીકા, તમારી હિરલાની..!

૧૩)

ગુરુ ગમલ

ગઝલથી પામ્યો મુક્તિ ફરી આજ, ગુરૂ ગઝલ બની ફરી આજ.
શબ્દોની ભુખ અકળાવે મને, બનવું છે મારે મારો સરતાજ.

રસ્તો નથી વેવલા વેડા કરવાનો, પાણા કઠણીયા લોહ-ઢેભાનો.
ગઝલ પીગળાવશે ખળખળ લોહુ વહેતુ, ચાંદને જોઈ ઈબાદત કરવાનો.

ચાલુ હું ક્યારેક થોડું અચાનક, શું કહેશે દુનિયા પરવા ન મને.
હસ્ત રેખાઓ મીટાવી દીધી, સીમાઓ થી પાર ક્યો ગઝલે ક્ષણો.

ગઝલ ગઝલ ગઝલની પ્રેમ દિવાની હું બની, સજાવ હવે ગઝલ તું સખી.
મંત્રો શ્લોક નવલ કવિતા મારી તું, વાટે ને વાટે તડપી અગન બની.

ગઝલ પ્રેમે મને લુટાવી દીધો, છતા તેણે મેળવી મને દીધો.
નથી જોઈતું અલંકાર દુનિયાનું, જાતા પોતાની ઓળખી ગયો.

મૌનમાં મને ચઢે બહુ ગઝલ, કહે એ છેદ મારો તન બદન.
શબ્દોનો આલાપ મારી દેશે ક્યારેક, તેની નાજુક આંખો ને પાંપણ.

શબ્દોથી ચાલે શબ્દોથી પીવે, અક્ષરોના મુખમાં કોળીયો નીરે.
ક્યારેક ઉડતા પક્ષીઓ પ્રણયે ચડે, તો ક્યારેક શબ્દો પરણાવે.

૧૪)

ચિત્રણ

રાહ પસંદ કર્યા વિના ચાલી પડ્યા હળવે હળવે,
રસ્તો બની ગયો ઘોર જીવન જંગલમાં,
મૃગજળ બની આવ્યા તમે જ્યારથી.

શરૂઆત તો કરવી છે ગઝલની,
તમારા તરબરતા નામથી,
ઈર્ઝાર બની જશે ખુલ્લો, પછી આંખો શા કામની.

એક પ્રેમ જ છે જે બસ જે બે ને એક બનાવે,
પીવો જેટલો વધુ, વધુ વધુ એ તરસાવે... પ્રેમ હળહળતું અમૃત.

પુજે છે પ્રેમને લોકો મંદિરો મા તો,
કોઈ પ્રેમ કરી બેઠે તો આગ શાને વરસાવે..? પ્રેમ ભડકતું દાવાનળ.

કસોટીઓ પ્રેમની કોઈ કમ થતી નથી,
કસોટીઓ કરાવેલો પ્રેમ શાને આજ મૌન પાળે..? પ્રેમ ઉતરવહી વિના શાહી.

આંખો જ પુરતી છે શબ્દોની નથી જરૂર,
ચુપ હોઠો આંખોની સુરીલી ગરજ સારે..! આંખ પ્રેમ પત્ર પ્રેમનો.

બાહોં ફેલાવીને ઉભો છે, પ્રેમ ખુલ્લે આમ,
સુધારવાનો ઠેકો નહિ, મનમાની કરી જાણે..! પ્રેમ ઘટઘટનો ઘોડીલો.

બસ એક ઈશારો છે કાફી, આંખોની મસ્તી માંથી,
‘હિરલો’ આંખો તાકીને બેઠો, મારી આંખોને તે વાંચે...! પ્રેમ ઈશારાનો ઈશ્વર.

૧૫)

ગુરુનો નશો

@snehnusarnamu

ગુરુનો શિષ્ય તેનો આશિક બની ગયો,
નશો મોહનો ઉતર્યો અને ભાવનો ચડી ગયો.

નાનકડી ભુલોને મારી ઔષધી બનાવી,
વિકારોની વેલને તેણે જડ ઉખાડી.

શરૂઆતમાં ક્યાં લઈ ગયો ખબર ના પડી,
ખોલી આંખો જોયું તો પાંખડી ફુલોની વેરાયેલી કેડી.

નીકળ્યા ત્યારે તો અંધકાર હતો અમાસી રાતનો,
પછી તો ચિંગારીએ પણ રવિને પાડ્યો ઝાંખો.

લઈ ગયા તમે ધારીલા પથ્થરોની કપરી કોતરોમાંથી,
કૃપા શીતળ ચાંદની જેવી, પીગળ્યા આ અવની પર.

રસ્તો તો ક્યારનોય ભટલી ગયા હોત અમે,
એણે જ દેખાડ્યો ચહેરો મારો મારી સામે.

હવે તો પ્રસરે છે ચોમેર સુરોની સરસરાટી,

જ્યારથી મને મળ્યો ગુરૂ રૂપે આ હરિ.

૧૬)

મુજથી મુજમાં

બંધ આંખે શમણા હુ જોવા ટેવાયેલો નથી.
પાંપણ પલકાવીને વિચાર છુ જે, મુજને ભેટવા દોડી ઉભુ રહે.

આથમતો સુરજ આશ લગાવે, નવપલ્લવિત થઈશ કાલે,
આશા જીવનનો પ્રાણ છે, ધક્કો મારતુ એક બળ.

નદિઓની આશ ભેટવાની, સમુદ્રે વહેવા ની ઉછળવાની,
પગદંડી તો તૈયાર છે, ડગલુ મીટાવશે બધો કળ.

નીજ પાસેથી આશાની, મંડાણી આ વાત,
પર આશા નિરાશા અર્પે સદા, સહજતાથી વહેવુ ખળખળ.

ઈશ્વરના અંશ છીએ, પણ કહુ હુ કે ઈશ્વર છીએ,
જ્યારે ભુલી ઠામ ઠેકાણુ, ત્યારે માણીશુ હરખળ.

ડગલે ને પગલે અંધકાર, આંસુના દિવા કરો કોઈ ચાર,
કાજળ નીસરતુ બનશે પ્રકાશ, જ્યારે ચહેરો જોશે દર્પણ.

આશ લઈને હિરલો હિરલા પાસે, મળવુ છે માત્ર હિરલાને,
ભરોસો છે હિરલા પર, જાણો વહેતો પવન ફરફર.

૧૭)

એ પળ

શરમાઈ ગયુ વૃક્ષ જોઈને બે ગુલબદન ખીલતા,

મોગરાની લીસી કોમળતા કોણે છીનવી તેણે કરી ફરીયાદ.
બે હસ્તિલ ઉડતા પંખિડા.... આખો ની પાંખ અને હોઠો તેની સાંસ.

રંગો ચીતરતા,કાગળ પર ખુબસુરત ચસકાવતા વળાંકો,
કલરો ની પીછી ઓ મલમલ બદન પર કેનવાસ ની કોમળતા,
આકાશે પણ આંખો બંધ કરી નવસર્જન ની સાક્ષી બનશે હવા..?
બે રેખાઓ ના આંકારો કુદરત ના બાંધાળી માટી
પર.... હાથો મા હાથ અને નજરો ની તરાપ.

જરતી શ્વેદઝાંકળ બુંદો કપાળની સંતોષી રેખાઓ,
એકાંત બની ગયુ જ્યાં તે ગયા, આઝાદી બે દિલતુફા.
રાત ને થઈ આતુરતા, ચિંતા અને શંકા,
ક્યાંક વહી ના જાય આ કંપાવતા સીસકારા.... પેની મા
શરાબ છતા ઘંટડા ઓ મા ખ્યાસ.

બે બદન મા છે આગ પણ તેઓને લાગે શીતાશ,
વનરાઈ છવાઈ ગઈ ચોમેર પળ ભરમા વિના કોઈ વરસાદ,
તરબર તા તન પર બે હોઠોની મીઠાશ,
પીવુ તેટલી વધે ખ્યાસ, ક્યારે શરમાશે આ ઉજાસ.... બોલને
પલકારા મારતા આકાશ, નહિતો સાબીતી છે રાત.

સુકાયેલા પર્ણો હજુ મહેસુસે છે હુંફાશ....વાટે ને વાટે ફરી કોઈ તુફાન,
ઝૂલ્ફો મા છે છુપાવેલા ચેહરાની સંતાકુકડી ની રમત,
હોઠો ની ભીનાશ ની હજુ છે ગર્દન પર મહેક,
હિરલા નો એક જ સાર,
તરસશે દિલ છીપશે ખ્યાસ,
ફરી તરસશે ચાલશે જયા સુધી સીલસીલો... જીવ રહેશે
દિલ મા રાખી જયા સુધી આશ.

૧૮) પુકાર

સપના માં સાથી સાથે ના શ્વાસ કેવા સોહામણા,
સીસકતા એમના હોઠ સમજી ને હુ સંખ્યો.

બેબાકળો બોલે કેવી રીતે,
બિંદુ જેવડા સ્મિત થી સંતોષાયો.

@snehnusarnamu

અજાણ્યો અંધકાર આંખો મા આવી ગયો,
આંખો એ એમની ઓજસણી અદબ મા લાવી દીધો.

હૈયાની હિમત તો હળાહળ પીવામા ને જીવવામા,
હારવા ને જીંદગી હોકારા ની શીં જરૂર.?

મારકણી મઘમઘ તી મોહીલી મૂસ્કાન,
મહેરાતી મન મા મલકાતી મુંજવણો મહેકાવી દો એકવાર.

ચેહરાની ચાલાકી અને ચાલાકી ની ચુગલી,
ચસકાવતા એક ચુંબન ની ચોરી ચીત મા.

પાંપણ ના પળકારા પળ મા પીવુ છૂ,
પંચમ નશો પામવા ને પ્રણય.

વણજારી વિસ્તરતી વિશુદ્ધ વિશાખીય અદાઓ,
વહેવાડાવી ધો આ વહેમીલા વિચારો.

પ્રેમ કરુ છુ પુર્ણ પામવા પુર્ણ ને,

પ્રિત વછોયો બની હિરલો લાગ્યો પુકારવા.

૧૯)

વતન

સોનેરી સુવાસ, માટીની ભીનાશ, માણવા હુ ચાલ્યો મારા વતન.

મમતાનો પ્રવાહ, પીતાનો પ્રેમ, પામવા હુ ચાલ્યો વતન.

અનુભવ થાય સ્વર્ગનો, હિલોળે ચડે હર્ષ... ચાલો રે ચાલો વાલુડા વતન.

ખેતરના શેઢે ચાલતા કાંટા વાગે બોરડીના...

મુઠી ભર બોર ચાખવા હુ ચાલ્યો વતન.

ડુંગરની ધાર પર ઝાલર ને ડંકા...

નગારાને એક ડાંડી મારવા હુ ચાલ્યો વતન.

નદિના પટમાં વિરડો ખોદીશુ...

વિરડાના મીઠા વારી ચાખવા હુ ચાલ્યો વતન.

ધુડકી નીશાળની ધમાલ થશે તાજી, કોલેજની કરામતો જ્યાં પડશે

ફીક્કી, બે પલ નાચવા ને જુમવા હુ ચાલ્યો વતન.

માંનો મોહનથાળ, બહેનને ચીડવવાની મૌજ...

ચીડાવા અને ચીડવવા હુ ચાલ્યો વતન.

જીંદગીની દોડ પકડ માંથી વિસામો લેવાને ચાલ્યો હુ મારા વતન.

અલક ચલાણુ ને અંટીઓની રમના સાક્ષીઓને મળવા ચાલ્યો વતન.

બેટરી હવે ઉત્સાહની ચાર્જ થઈ જશે... ચાર્જર છે વતન.

ચાર્જિંગ કરવા હુચાલ્યો વતન.

૨૦)

સાજણ સાંભરે

રંગીલા ચુડલા મંગાવો હો સખી...આજ મને સાજણ સાંભરે જી રે..(૨)

લાલ-લીલા ઓઢણા ઓઢુ,કાને ઝુંમર લટકાવુ,

કોઈ મારા વાળ ગુંથો સખી રે... આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે,
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

નાકની નથણી ઘડાવો હો સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
ગાર્ય નુ લીપણ લીપુ,હોંશે વાહિંદુ હુ કરુ,
ગાયુ ને પુળો નાચ્ખ ઓ સખી તુ આજ,...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

હાંઠીયુ નો ભારો માથે ચડાવ હો સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
કપાસીયા કુદે જો ને આજ, શેઢા આજે નાચે મારા રાજ,
ભાતુ બાંધી ખેતર દય આવ્ય એ સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

સાકળા દિવાલે ખોડાવ્ય હો સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
ટોડલે ટોડીલા સોડુ.,ગુંથેલા તોરણીયા બાંધુ,
કોડીયુ ની રંગોળી પુરુ સખી આજ...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

પાદરે ડોકીયુ કરો હો સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
આંગણે ઢોલીયો ઢાળુ, લીલી રઝાયુ હુ પથરાવુ,
આવે આજ પરદેસી મારો હો સખી...આજ મને સાજણા આવશે જી રે..(ર)
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

સોળે શ્રીંગાર મે સજ્યા હો સખી...આજ મને સાજણા સાંભરે જી રે..(ર)
હાથ પકડ્યો કોયે પાસળ થી, સોના કવડો પેરાવ્યો મારી આંગળીયે,
પર્યણા ની પેલી રાત લાગે સખી આજ... આજ મને સાજણા આવ્યો જી રે..(ર)
રંગીલા ચુડલા.....સાજણા સાંભરે જી રે.

૨૧)

ક્રિષ્ન કારણ

ગડ ગડ ગડ ગડ ગરજે વાદળ,
ભડ ભડ ભડ ભડ ભડકે ગાડર,

ઘડ ઘડ ઘડ ઘડ ઘરણી ઘુજે,
કોપે પવન ને પહોચે કુંજે,

વાંસ ને વાટ કોની આતુર ?
હવા ને કહે, મને તુ ફુંકે..!

મોરલીયા તો નાચના ભુખ્યા.
નાચે ચરણો, ભુ પીંછા ચુટે.

વનરાજીઓ બાગબગીચા,
રાસની વાટે હરખને જુંટે.

જેલની કોઠી માની ચીસો,
કહે સમેટાયુ બધુ,
બસ હવે શ્યામ જ ખુટે..!

નદિની પેલે પાર, ઘોર અંધકાર... કાળા ચટ્ટાક વાદળો જે દેખાઈ નથી રહ્યા કારણ કે

સુર્ય એને સાથ નથી આપી રહ્યો. એ ઘનઘોર વાદળોમાં કોઈકના આંસુ ભરાયેલા છે. એ આંસુ આજે ડુબોવી મારશે.? કારણ કે નદીમાં વહેતા પાણીના કાંઠાની કોઈ સીમા જ નથી. એ નદીમાં જાણે દરિયાઈ તુફાન આવ્યું હોય. એ કોપ સહેવા કોણ તૈયાર થશે ?

આ તો કિષ્ન જન્મરાત્રીનો માત્ર એક સીન છે. પણ આ સીન કિષ્ન જન્મ માટે આવશ્યક પણ છે. ગીતા મા ઈશ્વર ક્યારે ક્યારે જન્મ લે અને ક્યા પ્રયોજનથી જન્મ લે એતો કિષ્નએ કહી દીધું. પણ એક રીતે એણે પોતાની દાસ્તાન તો નથી જ કીધી. ઈશ્વર જન્મ માટે “યદા યદા હી ધર્મસ્યા, ગ્લાનીર્ભવતી ભારતઃ” ની જરૂર પડે પણ કિષ્ન જન્મ માટે બીજા કારણો છે.

હાલી ચાલીને આપણે એક કારણ તો આપી જ દઈએ “પ્રેમ”. હા પ્રેમ તો છે જ. અને હું તો પ્રેમને પીણું મानीને ઘટઘટાવું સુ હોતે. પણ માત્ર આ કારણ ના હોઈ શકે. કારણ કે જે સ્થિતિમાં કિષ્નને જન્મ લેવો પડ્યો છે એ સ્થિતિ પ્રમાણે તો નહોતી જ.

તો ચાલો જોઈએ એવા કેટલાક કારણો....,

કિષ્નનો જન્મ ક્રોધમાંથી થયો છે. ક્રોધ, ગુસ્સો કે એન્ગ્રીનેસ આ શબ્દોને આપણે દુર્ગોણો ગણીને વગોવી માર્યા છે. ક્રોધ એ દરેક જીવની અભીન્ન જરૂરીયાત છે.

જો કિષ્ન જેવા હેન્ડસમ, બુદ્ધિશાળી, ચતુર, વિવેકી, રાજનીતિજ્ઞ, પ્રેમી, મિત્ર, સહાયક, કૃપણ, ક્યારેક કાયર પણ, સ્વપ્નદ્રષ્ટા, પેશનેટ, મોજીલા પુત્રની પ્રાપ્તિ થતી હોય તો ક્રોધ ઈઝ વેરી નાઈસ. ક્યારેક ક્રોધ આવશ્યક હોય છે. કિષ્ન જન્મ માટે ક્રોધ કંસનો હતો. વિધીના લેખ જેવી અતાર્કિક વાતમાં નથી પડવું. એ બધું હશે જ. પણ ક્રોધ જેના પર વરસી રહ્યો છે. એ વ્યક્તિમાં કોઈક તો એવી રાસાયણીક ક્રિયા થાય જ કે જેથી એ ક્રોધીત વ્યક્તિને જવાબ આપી શકે. કિષ્ન આ જ જવાબ છે.

કિષ્નનો જન્મ કુરૂક્ષેત્રમાંથી થયો છે : લોલ્ઝ્ઝ..? ના..! દરેક માણસના જન્મતા પહેલા કેટલાક કામો સોંપાયેલા હોય છે. એ કામ જ માણસને પોતાની સાચી ઓળખ આપતું હોય છે. કુરૂક્ષેત્ર એમાનું એક કારણ છે. ઘડીક કિષ્નને ઈશ્વર મानी લઈએ તો યુદ્ધ તો કિષ્નના મનમાં ક્યારનુય થઈ ચુક્યું હતું. એનું પરિણામેય આવી ગ્યું તું. પણ મનમાં જે ઘટના રચાય એને ફલક પર જો ન લઈ જઈએ તો માથું ઉંચું કરીને જોશે કોણ. ડાયરેક્ટર ના મનમાં બધાજ દ્રશ્યો તૈયાર હોય પણ એને સ્ટેજ પર અથવા કેમેરામાં કેદ કરવામાં ના આવે ત્યાં સુધી એ ફિલ્મમાં પરિવર્તિત નહિ થઈ શકે. એટલે કુરૂક્ષેત્ર અને ત્યાંની બધીજ વસ્તુઓ કિષ્નનું સર્જન કરવા પાછળ

જવાબદાર હતી. કિષ્ન કુરુક્ષેત્રનો ડાયરેક્ટર છે.

કિષ્ની: મિત્રતા માટે સુદામાં અને કિષ્નનો દાખલો જ લેવાય છે. પણ બીજી એક મીત્રતા કિષ્ન અને કિષ્ની એટલે કે દ્રૌપદી વચ્ચે પણ હતી. કોઈ પણ વસ્તુનો જો આદી કે અંત ના હોય એટલે ઉર્જા નો કોઈ અંત નથી એના રૂપો બદલાતા રહે છે. તો મિત્રતા પણ એક ઉર્જા છે. એ કિષ્ન જન્મ પહેલા પણ હતી અને પછી પણ. એ મિત્રતા જ કિષ્નને જન્મ લેવા માટે નિમંત્રણ આપી રહી હતી. ત્યારના જમાનામાંય સ્ત્રિઓ પુરુષ મિત્રો રાખતી હતી. અત્યારેતો કોઈ છોકરો એની ફેન્ડ જોડે વાત કરતો હોય તોય અફવા ઉડે કે “એ એની સાથે ચાલુ છે” પણ શું...? “મોબાઈલમાં ગીત ચાલુ હોય તો ભલે.” પણ મિત્રતા ને વર્ષો પહેલા આવુ પવિત્ર અલૈંગીક મિત્રતાનુ ઉદાહરણ બેસાડાવુ હતુ. એટલે જ કિષ્ની એક કારણ છે.

કુંજ : “જયો રાધા માધવ જય કુંજ વિહારી” કુંજે કેટલી રાહ જોઈ હશે..? કુંજની ભુમી એ કોમળ ચરણોના રાસનો તાલ મહેસુસ કરવા તડપતી હશે. કુંજની અવનિ તપી હશે. કારણ કે એને કોઈ હિરલાનુ સર્જન કરવાનુ હતુ. હા કુંજ પણ એક કારણ છે. કુંજ એ શ્રંગારનુ સર્જન છે. કુંજ એ પ્રેમની પુર્તિ છે. કુંજ કે રાધા કિષ્નો લવ પાર્ક છે. કુંજની આ મૃદુ દ્રશ્યો જોવાની ભુખ એજ કિષ્ન જન્મ નુ કારણ છે. વ્રજને કિષ્નના બધા સ્વરૂપો જોવા હતા, એને માટી ખાતો કિષ્ન જોવો હતો તો એને ગીરીવરધારી કિષ્ન પણ જોવો હતો. વ્રજને યમુના તરે કિષ્ન દ્વારા છુપાવાતા વસ્ત્રોનુ દ્રશ્યો જોવુ હતુ તો એને કાળીનાગ સાથે થયેલી ફાઈટ પણ જોવી હતી. એને રાધા અને કિષ્નનો પ્રેમ વૈભવ જોવો હતો તો એ વૈભવની જુદાઈ સમી રાધા કિષ્નને છુટા પડવાની ક્ષણો જોવી હતી. એને માતાનુ અમૃત સમુદ્ધ પીતા કિષ્નનુ સાક્ષી થવુ હતુ તો પુતનાના વિષ સમા દુધ પીવરાવવાની ક્ષણો પણ પોતાની ધુળમાં કેદ કરવી હતી. એને એ પુર્ણ વ્યક્તિના ચરણો ને ચાખવા હતા...! કુંજ એટલે કિષ્નની વિશાળ ભુજાઓને આકાર આપતી ભુમી. કુંજ એટલે નમણા ચહેરા પર ચુંબન અપાવતી ભુમી.

૨૨)

હું

ક્યારેક હું એકલો અટુલો..,

ક્યારેક આંસુ થી ભરેલો..,

ક્યારેક ખીલતુ ફુલ બનેલો..,
તો ક્યારેક ખરેલુ ફુલ જેવો..,

પહેલા હતો હું એકલો જ બાગ મા..,
ઈચ્છતો કોઈ ફુલ ખીલે બાહોમા..

ચોમેર જોયા રંગબેરંગી પુષ્પો સોહામણા,
હસતા,..ખીલતા.. અને જુમતા.. મસ્તીલા,
ત્યારે બન્યો હું ઈર્ષા થી ભરેલો.,

હે ઈશ્વર માંગવુ એ મારી ફીતરત નથી,
છતા કહુ બનાવી દે વેરાન બાગ પહેલા જેવો,

એક ફુલ જ હતુ ફક્ત છતા મુજ મા બાગ,
અને બાગ મા પછી માત્ર ફુલ બની ને રહી ગયો...

આંસુ ના વરસાદ થી વંટોળીયા શાંત કરુ છુ,..
પ્રયાસ કરુ છુ વાવવાને ખુશીયો ના ખેતર.

ક્યારેક હું એકલો અટુલો..,
ક્યારેક આંસુ થી ભરેલો..,

૨૩)

રૂપો

અનેક રૂપો બદલ્યા તુજ ને પામવા..
છેવટે તો ખબર પડી મારુ રૂપ જ છે તુ મુંજમા.

બન્યો હુ સુરીલો સીતાર હતુ એમ કે ફરશે નવનીતી આંગળી ઓ મુંજ પર,
પણ સુરો નીકળ્યા વીના હાથ ફેરવ્યે, કેમ એજ તો ખબર નથી.

પ્રુક્ષ બન્યો હુ છાંયડો ફેલાવવા,
પણ છાંયડો પામવાની માનુષી ઝંખના શમી નહિ.

તબલા ના તાલે તો સૌ કોઈ જુમે છે.,

પણ આંગળા ના ટેરવા મને કેવા વાગ્યા એ કોને ખબર હતી.?

કિખી હોઠો ને ચુમવાનો પણ મળ્યો મોકો,
જ્યારે વાંસળી સુરો રેલાવ્યા ગીરીઘરી આંગળીઓથી..
પછી શું થયું કઈ ખબર નથી.

બધા રમી બેઠા છે દિલ નો જુગાર અહિ,
બંધ બાજી ખુલશે ક્યારે ખબર નથી.

૨૪) રંગ મને

ઓ નવરંગી પીછાળા... ઓ કાનજી કાળા...
રંગ મને તુ રંગ, રંગ મને તુ રંગ.... ઓ રોળણીયા.. મન મોહન.
@snehnusarnamu

મારી નીંદરડી.. મારા સપના નેરંગ..
લાલ પીળા કેસરી રંગો થી રંગ... ઓ રંગીલા મન મોહન.

મારા નામ ને તુ રંગ, મારા કામ ને તુ રંગ,
મારા આખો મા રહેલા કાન ને તુ રંગ.... ઓ રંગીલા મન મોહન

આળસ મરોડતા મારા આકર ને રંગ,
આખો ના પલકારા ની પળ ને તુ રંગ.... ઓ શામજી શાણા.

ઝાંઝર ને તુ રંગ કંગણ ને તુ રંગ ..,
આ રાધા ના કેડ ના કન દોરા ને રંગ... ઓ રંગીલા મન મોહન.

પીચકારી ના રંગો મટી જશે કાલે ઓ,
તારા પ્રેમ ના રંગો થી મારા હોઠો ને રંગ.. ઓ રંગીલા મન મોહન.

મારી સાંસો ને તુ રંગ, તીણી નજરો ને તુ રંગ,
ખુટે જો રંગ તો શ્યામ શ્યામ રંગો થી રંગ... ઓ રંગ રંગીલા મન મોહન.

મારા રંગો પણ તુ... રંગનારો પણ તુ..,

રંગતા મને રંગાય છે પણ તુ.... ઓ રંગ રંગીલા મન મોહન.

૨૫)

ઘેલો હું

આશિક છું

પાગલ છું

ચોર છું,

વરસાદ બનીને પતંગિયાઓ ને નવરાવવાળો હું મેઘમોર છું..,
મારી મા ની લાજ રાખવા લીલુડી ચુંડડી લઈને આવતો હું મુશળધોધ છું..

ગરમ ગરમ ભજીયા અને

ઉકળતા તેલ મા તળાતી પુરી નો અણસાર છું.

ખેતરે ભાગતા બળદ ની ઘંટડી નો અવાજ છું..

રોડ પર લટકતી છત્રી અને રેઈનકોટ નો હું તાત છું..,

લવ યુ ડીઅર ની સીઝન એટલે વરસાદ છું હું..,

પલખ્યા પછી સંકોચાયેલી આંગળીઓ અને અદબ

વાળીને ધ્રુજતો ઓતાર છું હું..

ભીંજાશે અહિ બધા જે જીવીત છે...

જો ના આવુ હું તો પ્રેમ રુપે વરસાદ છું...!

૨૬)

શબ્દ જીવન

શબ્દ જનમ્યો,

અચંબીત આકારો થી જોયુ ચોમેર,

ક્યારેક રજ્યો,

તો ક્યારેક વિના કારણે હસ્યો.

કોણ છે એ, એ થોડો જાણે,
તેજ્યો તેના પર ભળ્યો,
છઠ્ઠી એ છઠીયા પેર્યા,
ખાટલે વળી આળોટ્યો.

ગળથુંથી કોણે પાઈ,
કોના ઉપર ઉતર્યો ?
ઘુઘરો ખખડાવ્યો રમકડાનો,
ટગર ટગર બસ જોઈ રહ્યો,

ત્યાં તો આવી ગયું બચપણ,
ગોઠણીયા ભેર ચાલતો થયો,
લાડ લડાવ્યા કે ચીડવ્યો તો,
હાત્ત કહી ને હાથ હલાવ્યો.

માવતરે એને નવા કપડા પેરાવ્યા,
દુનીયા દેખાડી,
મોકળાશ આપી જીવવા ની
મોકળાશે એને મઠાર્યો.

મન મા પાછા ભાવો જાગ્યા
કુદરતી વળાંકો જોઈને,
પ્રણય ના દિવસો આવ્યા,
સંધી તો થઈ ત્યારે,
જ્યારે પ્રેમીકા ને ચુમ્યો

રીજવવા પ્રીયતમા ને,
માથે પીંછું એક માતરનું,
વિદાય વેળાએ ભેટ પ્રિયતમા ની,
રસ્વઈ દીર્ઘઈ થી શણગાર્યો.

વ્યાકરણ ની કઠીન પરિક્ષા આપી,
ઢંદ સમાસ ની ડીગ્રી મેળવી,
અમરતા મળી ત્યારે,
જ્યારે એકબીજા સાથે હળ્યો મળ્યો.

ઉર્મી સાથે પરણ્યો,
સંગીત નો સાળો બન્યો,
વાજુત્રો એના સંબધી થયા,
ચોમેર સુર છલકાયો.

પ્રૌઢ બન્યો ગહન થયો,
ટુકે પતાવતા લાંબુ ના બોલ્યો,
એક એક અંગે મર્મ ભર્યો,
અમુક વખતે અબોલ પણ રહ્યો.

મોફાટ બોલ્યો,
એને પરવા કોની ?
ના ડર્યો ના ફર્યો,
એટલે તો ઈશ્વર બન્યો.

સુરો રેલાવા માંડ્યા,
હોઠો પપડવા લાગ્યા,
અમરતા તો ત્યારે દેખાણી,
લોક હૈયો ગણગણ તો રહ્યો....

૨૭)

એ ખુદા

ખુદા નહિ ચાહીએ તુ અગર ઈતના સસ્તા હૈ....!,

કુછ ઔર દેર લગા દે યહી તો ઝીંદગી જીને કા બહાના હૈ..,

કૌન કહેતા હૈ કી તુ આખરી મંઝીલ હૈ ઈનસાનો કી,..!
તાકત હૈ તો પાગલ બના દે મુજે જીના હૈ ફકીરી મે..

આ જાઓ એ મેરે હમસફરો અબ વો રુત આ ગયી હૈ..,
મસ્જીદો મે નશા બટને વાલા હૈ આજ..!!

રાત રાત જગાકર તુજકો ક્યા મીલતા હૈ બુઝદીલ.,
એક બાર તો ચેહરા દિખાજા યાર.

બંદગી હો ગઈ પુરી જબ એક ઘૂંટ લગાદી મૈને.,
તેરે નામ મૈ હી સો સો જનમો કા નશા હૈ.

તુ ઈતના છુપા છુપા ક્યુ રહેતા હૈ દુનિયા સે,..?
લગતા હૈ, ગુના તો સંગીન કીયા તુને ભી હૈ.

@snehnusarnamu

૨૮)

જીંદગી

જીંદગી બાળમંદિર છે,
અહિં લપસણી રમત છે,
અહિં નિખાલસતા છે,
અહિં પતંગીયા ને ઉડાવવાના સપના છે,
અહિં બાજુવાળા નો નાસ્તો ચોરવાની મજા છે,
અહિં ટીચર ને ટગર ટગર જોવાની કુતુહલતા છે,
અહિં પકડેલો કોઈ મોટેરાવ નો કડક કઠોર છતા સપોર્ટિંગ હાથ છે,
અહિં ડગુમગુ નાના પગલા છે,
અહિં નાની આંખ, દ્રષ્ટી મોટી અને દુનિયા મોટી છે,
અહિં કોઈ ખીજવે તો બે મિનિટ ના ઠણકલા છે,
મમ્મી ની કડવી દવા છે,
મમ્મી ની ચુમ્મી છે,

પપ્પા નો ખભો છે, આ બાળમંદિર છે

જુંદગી નિશાળ છે,

ટીચર ની સોટી છે,

પાટી અને પેન છે,

લખતા લખતા પેન ખાવા ની મજા છે,

પછી પેટ મા દુખાવા ની સજા છે,

ગુજરાતી ની કવિતા અને ભાગાકાર ના અઘરા દાખલા છે,

બેન્ય ના કોર્નર પર બેસવા માટે નો જઘડો છે,

નંબર પ્રમાણે બેન્ય પર બેસવાનું સોલ્યુશન છે,

કાન પકડવાની અને અંગુઠા પકડવા ની લીજ્જત છે,

અહિ દફતર એ બાઘવા માટે નું મોટું હથીયાર છે,

છેલ્લા પીરીયડ મા બેલ પર માંડેલી નજર ની મીટ છે,

પુસ્તકો માંથી પેપર લખવા એ સહાય છે,

છોકરાઓને સારા માર્ક્સ આપી ને અપાતુ પ્રોત્સાહન છે,

પેલો નંબર લાવવાની હરીફાઈ છે,

“લેશન કરવા બેઠ મારા રોયા”... નટખટ છોકરાઓ માટે મમ્મી ની રાડો છે,

તોફાન પછી પપ્પા ના લાફા છે,... આ નિશાળ છે.

જુંદગી બંદગી હૈ ઈસલીયે કોલેજ હૈ,

કોલેજ છોકરા છોકરીઓ નો બગીચો છે,

જ્યા ખીલતા ફુલો છે,

પુલકીત કળીઓ છે,

કોમળ લજામણીઓ છે,

અને લોહીકાઢે એવા કાંટાઓ પણ છે,

કોલેજ મા કરામતો છે,

બંક લેકચર્સ છે,

અસાઈમેન્ટ્સ છે,

પ્રેક્ટિકલ નો દુકાળ અને થીયરી ના થોથા છે,

જુનીયર્સ ને હેલ્પ છે,

સીનીયર્સ ને સોરી છે,

ક્યાંક આંખો હસે તો લેકચર બંક છે,

આંખો ને જોવા માટે ફુલ અટેન્ડન્સ છે,

પ્રોજેક્ટ્સ છે પ્રેઝેન્ટેશન્સ છે,

પણ એમા તો લોટ્સ ઓફ ફન છે,

ફેન્ડ સાથે છ કલાક માટે બનતુ ફેમીલી છે,
મુવી છે, પીકનીક છે, એકબીજા ની કાપતી તો ખભે હાથ પણ છે,
આ કોલેજ છે.

૨૯)

શું લખવું ?

શું રોડ પર વાવ વાવ કરતા ફાયર બ્રીગેડ ના લાલ બંબા વિષે લખી શકાય..?
કે પછી ફેસબુક ના ટુડુંક કરતા ચેટીંગ એલર્ટ વિષે..?

ઉનાળા ની શરુઆત મા જ આવતી ખાટી બડા જેવી ખાગઠી કેરી વિષે ?
કે પછી યુ.એસ પીઝા ના અનલીમીટેડ પીઝા વિષે ?

સંમંદર કિનારે ઉંટ ની સવારી વિષે કે,
પછી મર્સીડીઝ બેન્ઝ ના ચમકતા ટાયર વિષે ?

કુદરતના જાન રૂપી પરસાદ વિષે..?
કે પછી પાણી ભરેલા વાદળો ને આંબી જતી બીલ્ડીંગ્સ વિષે ?

લખી તો શકાય કુતરાએ ઉંચા કરેલા ટાંગા વિષે ?
અને ફેક અકાઉન્ટ બનાવીને બનાવીને સેક્સી ચેટ કરતા છોકરા વિષે ?

એના સિવાય પણ શું લખી શકાય,..?
પળે પળે કુદરત જે ઘડીક ટાઢ આપે તો ક્યારેક તડકો અને પછો મન
ફાવે ત્યારે ઋતુ બદલે એ અણધાર્યા અંદાજ વિષે.

કદાચ કોઈ છોકરી છોકરાને ભાવ આપે એના વિષે..? ના...રે.. તો..?
કીસ કરતી વખતે જે સુધારસ પીવા મળે એના વિષે...? જુનુ થઈ ગયું...તો..?

અરે યાર, ફોટા પર કોઈ લાઈક્સ અને કમેન્ટ નથી મારતુ એના વિષે..?
કે પછી આ, યુનીવર્સિટી વાળાને માંચ પેપર ચેક કરતા આવડે છે, એના વિષે, ...
આ પણ હવે કોમન થઈ ગયું... પણ તો લખવું શું..? શેની કવિતા... લખવી..?

કદાચ ઘર ની બહાર રહીને જે બકવાસ ટીફીન આવે એના વિષે પણ લખી શકાય,
અને ઈયર ફોન કાન મા ઘાલેલા હોય અને કોઈ ભાભો બોલાવે ને આપણે

સાંભળીએ નહિ ત્યારે એ ભાભલા નો પીતો જાય, એના વિષે લખી શકાય.
હા, સીટી બસ ની ભીડ મા કોમળ બદન ને ટચ કરવાના મોકા તલાશ તા લંગુરીયા
વિષે લખી શકાય,
તો જ્યાં છોકરી જોઈ ત્યા ભુખ્યા વરુ ની જેમ દોડતા ભડ ના દિકરાઓ વિષે.
લખી તો કદાચ વાચનારા કરતા કવિતાઓ લખનારા ની સંખ્યા વિષે પણ શકાય,
અને મારા આવા ટાઈમ પાસ અને માત્ર એન્ટરટેઈનમેન્ટ
અને મોજ ની ખાતર ની કવિતા માટે.

30) ભીંજવ

એ વરસાદ ટીપે ટીપે શાને વરસે..?
વરસ ઘોઘમાર, મુશળધર અથવા તો સાંબેલાધાર..!

મારી કોરી હથેળી ભીંજવ,
આંખોની પાંપણ ભીંજવ,
ભીંજવ મારા સપનાઓ....

તપી ગયેલી ઉડતી ધુળને ભીંજવ,
ટહુકી રહેલા નવરંગી પીચ્છાઓને ભીંજવ,
ભીંજવ તુ પીળા પડી ગયેલા પર્ણોને.

આ આસમાન તો ક્યારનુય તરસ્યુ થઈને થોભ્યુ છે.
એની બાહોં મા જા,
એને જક્કડ, અને એના તનબદન ને ભીંજવ.

દુર જતા રસ્તાઓને ભીંજવ,
કોરા પડી ગયેલા હૃદયના ખુણાઓને ભીંજવ,
ભીંજવ તુ પથ્થર જેવા શબ્દોને.

ખીસ્સા ખનકાવતા લોકોની મોજે વરસ,
બેઘરોને બેઘર કરવા વરસ,
ધારે ધારે જુમતા લોકો માટે વરસ,
ચુંવતા નળીયાને જોઈને વરસતી આંખો માટે વરસ.

આગ લગાવવા વરસ,
એ આગને બુજાવવા પણ તુ જ વરસ,
વરસ તુ એ આગને આનંદ બનાવવા.

ઠંડી ગરમ હથેળીઓને ભેળી કરવા વરસ,
બે ધૃજતા હોઠો ની કસરત ખાતર વરસ,
વરસ તુ બે વક્ષોનું અંતર કાપવા.

તુ પણ સાલો બવ સ્વાર્થી છે,
તડકે વરસે, ફડકે વરસે,
દિવસ રાત ને ફાટા ફાટ વરસે,
પણ ભીંજવે બધાને,
ક્યારેક પોતાને ભીંજવવા,
તો ક્યારેક હિરલાને ભીંજવવા વરસ...!!

૩૧)
એના એરીંગ્સ બોલ્યા

મંદિર યા મસ્જિદ કી ક્યા ઝરૂરત હૈ,
ઉસકા હસતા ચહેરા હી મેરી બંદગી હૈ.

એના ગાલ પરનુ તલ, નજર ના લાગે એના માટેના કાજળનુ કામ કરે છે. છતા એ કાજળ લગાવે છે. ભલે કાજળ આછુ આછુ છે. એ પ્રીયતમા ની પાછળ ઘણા પાગલ થઈ ગયા. પણ બધામાં કાજળ જીતી ગયુ. પોતે કાળુ હોવા છતા એની આંખો ને ચુમવાનો મોકો...!! આ કાજળ ભાગ્યશાળી છે. પાછુ ગાલ પરનુ તલ કંઈ નિર્દોષ નથી. એ તલે તો કેટલાંયના હૃદય ને દોડાવ્યા છે, મારી આંખો એની સાક્ષી છે. એના ખુલ્લા સીલ્કી વાળમાં ખબર નહિ કંઈ શક્તિ છે. એક તરફ વાળ ઉડે અને બીજી તરફ બધાના હૃદય સપનાઓના આકાશમાં ઉડે.

એના ક્યારેક ક્યારેક પહેરેલા ઝાંઝરનો અવાજ વર્ષો સુધી કાનમાંથી જતો નથી. તો એના આગળ આવેલા વાળને પાછળ નાખવાની અદા અને આ અદાની સાથે નેણ ઉંચા હોય છે, એનો ઉદાસ ચહેરો એની ઉંમર વધારી દે છે. પણ એના સ્મિત વાળો ચહેરો જોયા પછી લાગે કે, બસ હવે કંઈ નથી જોઈતુ. એક સ્મિત જોયુ અને જીવી લીધી આ જીંદગી. એની આંખોને હું આજ સુધી સમજી નથી શક્યો. કદાચ એની આંખો કન્ફ્યુઝ હશે. દર વખતે કંઈ અલગ અલગ જ બોલતી હોય. પણ એની આંખોને મારે થેંક્સ કહેવુ પડે કારણ કે, મેં એને રડતા બવ ઓછી જોઈ છે. એના એરીંગ્સ એના કાનને કંઈક કહેતા હોય છે. એના એરીંગ્સ બવ ચાલાક છે. જે વાત એરીંગ્સ ને ના ગમતી હોય એ કાન સુધી પહોંચે જ નહિ, પછી મારે ના છુટકે એરીંગ્સને ચણા ના ઝાડ પર ચડાવવા મસ્કા મારવા પડે.

“એરીંગ્સ મસ્ત છે”, એરીંગ્સ ગદ ગદ ફુલાઈ જાય.

તો પાછા એના ઝાંઝર ને ખોટુ લાગી જાય. એના ઝાંઝરની એવી ફરિયાદ છે કે, મને એના પગેથી દુનિયા જોવાનો મોકો બવ ઓછો મળે છે. શહેરમાં જ્યારથી હુ એની સાથે આવ્યો છુ ત્યારથી મને નવરાત્રીમાં જ બોલવાનો મોકો મળે છે. પણ પછી મેં એને સાંત્વના આપી. તુ ખુશનસીબ છે, તારો આભાર તો ઘણાય માનતા હશે. કારણ કે જ્યારે તુ બોલે છે, તો લોકો ને ખબર પડી જાય છે, કોણ આવી રહ્યુ છે. ઝાંઝર તો ખુશ થઈ ગયા.

નેકલેસ વધારે વાટ ના જોઈ શક્યુ. એને એમ થયુ કે બધાની સાથે વાત થઈ, મારો તો વારો જ ના આવ્યો. નેકલેસ ને એમ થઈ ગયુ કે હુ તો ડવલો છુ. ડાયમંડ નેકલેસના હિરા ઝાંખા પડવા લાગ્યા. મેં નેકલેસ ને સમજાવવાનુ ચાલુ કર્યુ.

“જો ભાઈ, તુ ના હોત તો આ સુના ગળાને કોણ જોતુ હોત. તારા વિના આ ગળુ

સુંદર જ ના લાગે. ઝાંઝર ને કોઈ સાંભળે ના સાંભળે, એરીંગ્સ ઉપર વાળ આવી ગ્યા હોય તો કોઈ જોવે પણ નહિ, પરંતુ પ્રિયતમાં ની સાથે વાત કરતી વખતે તારા ઉપરતો નજર જાય જ. એટલે તારો આ મુલાયમ બોડી ઉપર મોટો રોલ છે, એટલે તારે સારૂ પરફોર્મન્સ આપવાનું છે. અને લોકોને તારી બવ પડી હોય છે, તારા વિના ગળાની સુંદરતા આવે જ નહિ. એટલે તારી વેલેડીટી લાઈફ ટાઈમ છે, કદાચ ચોરીના ફેરા પછી તમારા ફેમીલીનું જ કોઈ મંગળસુત્ર બનશે. યુ આર વેરી ઇમ્પોર્ટન્ટ.”

ત્યાંજ અચાનક પ્રિયે ટેબલ પર હાથ મુક્યા, કાંચના બે કંગણ તુટી ગયા. એમણે તો શોર મચાવ્યો. મારે હવે એમને પણ શાંત કરવા પડે એમ હતા.

“ના મારે કંઈ નથી સાંભળવું. શહેરમાં આવ્યા પછી મને તો બધા ભુલી જ ગયા છે. ગામડામાં હતા ત્યારે તો અમને અમારા માલીક લારી લઈને વેંચવા નીકળતા, શેરીમાં આવેલી બંગડીની લારીની આસપાસ સુંદરીઓનું ટોળું હોય. અમને પંસદ કરવામાં બે બે કલાક ચાલી જતી. અમારો અવાજ સાંભળીને આજુબાજુના છોકરાઓ શ્રીલ અનુવતા. જ્યારે અમારા સ્વર્ગવાસનો સમય થઈ ગયો હોય ત્યારે પ્રેમથી અમને ફેંકી દેવામાં આવતા, જો અમે એલ્યુમીનીયમથી બન્યા હોઈએ તો અમે ભંગાર વાળા સાથે જઈને પણ પ્રિયતમાં ને થોડાક પૈસાની હેલ્પ કરતા. પણ હવે તો અમારી પણ હાઈબ્રીડ જાતીઓ આવી ગઈ છે, પ્લાસ્ટીક ની રીંગ્સ અને લાકડાના કંગણો અમને ખુબ રડાવ્યા. તુટવું એતો અમારો સ્વભાવ છે, એમાં અમે શું કરી શકીએ...? પ્લાસ્ટીંગ તો ગ્લોબલ વોર્મીંગમાં પણ વધારો કરે છે. અમારી સાથે અન્યાય થઈ રહ્યો છે.”

મેં કંગણને સમજાવવાનું ચાલુ કર્યું.. “જો ૨૧મી સદી ચાલી રહી છે. અમારા IT ની વાત કરૂ તો રોજ નવી બે ટેકનોલોજી આવે છે. અમારે એ ટેકનોલોજી સાથે અપડેટ રહેવું પડે. એવી જ રીતે આ નવા કંગણ તમારા જ કુંટુંબના હશે. હા એ વધારે અવાજ નથી કરતા, પણ એ વારંવાર તુડી પણ નથી જતા. અને તમે ક્યાંય પણ અથડાવ તો કાંચના હોવાથી ઈઝીલી તુટી જાવ. છતાં તમને નવ દિવસનો જલસો નવરાત્રીમાં તો હોય જ છે ને. નવ દિવસ સુધી તમારે મનમુકીને ખનકવાનું હોય છે. મેં ગઈ નવરાત્રીના ફોટા જોયા હતા. બવ મસ્ત લાગતા હતા તમારા લોકો. અને ચાર તમે મુવ ઓન કરો. હવે તો તમારો ઉપયોગ ઘટશે એટલે હવે તમે નવા રૂપ ધારણ કરી લો, જો એમ નઈ ફાવે તો તમારે ગામડામાં પાછું જવું પડશે.”

“હા નવરાત્રીમાં તો અમારી બોલબાલા હોય છે, આ વખતે જો નવે નવ દિવસ અમને હાથમાં પહેરવામાં નહિ આવે તો...”

“તો.. શું..?”, મેં પુછ્યું.

“તમારો પેલો પોલીટીશીયન છે ને અરવિંદ કેજરૂ, એ જેમ કારણ વિનાના ઘરણા કરે ને એમ અમે પણ ઘરણા કરીશુ. પછી બધા લોકોએ પોતાના હાથ પર સાબુ લગાવીને અમને હાથમાં ચડાવવા પડશે.”

“ચલ હુ તારી ગેરન્ટી લવ છુ, તુ આ વખતે નવે નવ દિવસ..!”, મે કહ્યુ.

એનો પગ ભુલથી મારા પગને અડી ગયો અને મારી નજર એના સેન્ડલ પર પડી. સેન્ડલ તો બવ ખુશ દેખાણા. સ્લીમ એન્ડ સાદા સેન્ડલ ખુબ સુંદર લાગી રહ્યા હતા. મેં સેન્ડલ ને પુછ્યુ. કા એલા તમે આટલા બધા ખુશ કેમ છો..? એમણે તો એજ ખુશીથી કહેવાનુ ચાલુ કર્યુ.

“જલસો તો અમારે જ છે, જ્યારે હોસ્ટેલમાં કોઈ બહાર ફરવા જવાનુ હોય એટલે અમારી પાસે આવી પહોંચે, જેના પગમાં છીએ એમના સેન્ડલને નવી નવી જગ્યા જોવાનો મોકો જ નથી મળતો અને અમે બીજા કોઈ ના સેન્ડલ હોવા છતા દુનિયા ફરીએ છીએ. હોસ્ટેલમાં રહેવાનો આ તો ફાયદો છે.”

ઓહ તો તમે કોઈના ઉધાર છો...!!!

હવે બધા ખુશ હતા. એરીંગ્સ, કાજળ, તલ, નેકલેસ, બંગડી(કંગણ), ઝાંઝર.

“ત્યાંતો કપડા બોલ્યા. અમે ઓ કોઈને દેખાતા જ નથી. અમારી પાછળ તૈયાર થવા માટે બે-કલાક બગાડ્યા છે.” કપડા કટાક્ષ માં બોલ્યા.

“જો ભાઈ તમે ના હોત તો બાહ્ય સુંદરતા જ ના હોત. આજે તો તમે બવ સુંદર લાગો છુ.”

“ક્યાંથી આવ્યા છો..?”

“હુ નેહરૂ નગરથી.” ટોપ બોલ્યુ.

“હુ લાલ દરવાજાથી”, લેગીઝ બોલી.

“ઓહ્હ નાઈસ... યુ આર લુકીંગ ગ્રેટ..! એન્ડ પરફેક્ટ..!!”,

પણ હુ તો કોઈ બીજાના પ્રેમમાં જ પડ્યો હતો. મારા આ સંવાદ દરમ્યાન એ લોકો કંઈ જ નહોતા બોલ્યા.

“આંખો ચુપચાપ મને જોઈ રહી હતી, જાણે ધારદાર તલવાર હોય એમ એણે એની દ્રષ્ટીથી મને હૃદય સોંસરવો વીંધી નાખ્યો.”

“ખુલ્લા લહેરાતા વાળ મુંગા મુંગા કેટલુય બોલી રહ્યા હોય એમ લાગતુ હતુ.”

“એનુ સ્મિત... આહ્હ્હ્હ્હા. એના સ્મિત પર તો વારી જાવા....! જો સવારમાં એનુ સ્મિત મળી જાય તો ઈશ્વરને યાદ કરવાની પણ જરૂર ના પડે. એનુ સ્મિત જ મારી બંદગી”

મંદિર યા મસ્જિદ કી ક્યા ઝરૂરત હૈ,
ઉસકા હસતા ચહેરા હી મેરી બંદગી હૈ.

૩૨) માયાવી ઈશ

હુ તો લાચાર છુ, ખરડાયેલો છુ લોહીથી,
હહ, મને ખબર નહોતી કે આ ઘા તે કર્યા છે.

હુંઠ થઈને બેઠો છે તુ મંદિરો માં,
પાછો કહે છે કે હુ ચેતન પુરુ છુ બધા માં.

ચાલતા ને ભટકાવવાની આદત છે તારી,
ત્યારે જ તો જ્યાં ત્યા પર્વતો ને જંગલો ઉભા કરી દીધા.

એ પાંગળા તુ શુ ચલાવતો આ જગ ને,
સહારો તો અમારો લે છે ચાલવા માટે.

વરસાદ કઈ અમથો નથી વરસાવતો તુ,
તને રોવુ આવે એમા અમે શું કરીએ?

તુ ભુલવી દે છે બધુ શાને?
લાગે છે કે બીક છે તને પણ, ક્યાંક સત્ય ના ખુલી જાય.

તુ શું બનાવતો દુનિયાને,
એક માણસ જ કાફી છે તને બનાવવા.

33)

બાવણા ની બહાર

તડકો તલવાર બનીને ઠંડી ઉંઘને હણવા દોજ્યો,
બારણુ ઢાલ બનીને ઉભુ રહી ગયુ,
પછી ગોદડાને વાર કરવાની જરૂર ના પડી.

ધીમા ધીમા પવનમાં લીમડાનુ વૃક્ષ,
ડાન્સ ના સ્ટેપ્સ કરે,
તડકો એની સ્પોટ લાઈટ બનીને શાંતીથી ઉભો રહે.

દોરી પર લટકેલા કપડા જોઈને જ ટાઢ ચડી ગઈ,
પાણી જોઈને થોડી વાર માટે હાઈડ્રોફોબીઆ નુ ભુત આવ્યુ,
પછી તો બદનને ધ્રુજાવતા ઠંડા પાણીના બે ડબલા આમ અને બે ડબલા તેમ.

પેલા દરવાજાની અંદર અકળામણો,
ધોડતુ મન માથુ પકાવે,
બહાર જઈએ તો શીતળ તરબર પવન તાજગી જગાવે.

કાળા કુંજડા ને લોંગ ડ્રાઈવ કરવાનો ટાઈમ મળી ગયો,
ઘાબળો અને આળસ,
ઉંઘને ઈન્સપાયર કરે છે.

પવન તડકાને કોઈ દુશ્મની નથી,
એક ઠંડી આપે બીજો ઠુંડુ સામે હુંફ આપે,
છતા ભાઈચારો તો જુઓ.

34)

આભ

ઉંડુ ઉંડુ ઉંડુ આભ,

કાળુ ડીબાંગ અને ઘણાઘણાટ,
ગરજે વરસે સુસવાટ.

કાળા ડીબાંગ વાદળો ?
અંધકાર રસ્તે ?
ચાલીએ આસ્તે આસ્તે..!

અંધકાર તો પુરક,
સુર્ય પુરક, પુરક ચંદ્ર,
ક્યાં સુધી સહેવો ઢંદ,

સુરજ બળે,
કપડા સુકાય,
પણ ભીનુ કોણ થશે ?

કપડા તો દંભના,
મનમાં બીજુ, બીજુ કર પર,
હાય..! પાંગળી સ્થિતિ.

મનનો સથવારો,
હૃદયનો ડચકારો,
માની જવુ નહિતો ન હાંશકારો.

હૃદય તો ગહન,
સ્મુદ્ર પણ ગહન.
ડુબી ને માણો ન માન આણો.

સમુદ્ર કૃપાળુ,
આભને પાણી પોષે,
છતા બે હાથ પ્રદુષિતે.

આભ ઉંડુ ઉંડુ ઉંડુ,

આભમાં છીંડુ છીંડુ,
આભ જ આપે નીર બીંદુ.

૩૫)

I Remember You

Yes I remember you..!
I can reach to you, But I can't catch you..!
Yes you and I different by thoughts,
That is nature's beautiful play.
Nothing would be beautiful, if things won't be different..!
You know I still remember you,
I know you still like me.
There is a long path between these two words.
Anyone knows how to cut it..?
Yes madness..! You are not mad about me, as I am.
I remember your blinking diamond necklace.
Diamond was my friend, but he was
frightened to tell you.
You are a synonym of beautiful Earth. It's
your lovely name.
Every time with you is exotic.
I don't need to be together,
My Desires are jumping to here 3 words.
I will be far away from you.
To just remember you.

૩૬)

Dark vs Light

There is a plenty of darkness,
It's hard to choose shining light,
Cause dark gives captivating pleasure.

Light always gives shelter,
It's like mother,
She wipes our sins.

Peace is not slave,
Dark or light is medium.
It's like painting, on canvas with color.

Dark may make passionate,
But it doesn't give you sight,
With eye but blind.

Light may be painful,
Bitter, afflictive.
Mother's drug isn't sweet always.

૩૭)

સમયની પ્રતિક્ષા

આ જગતમાં ઘણા છે એવા લોકો,

જે ગોતે છે સમયને રોકવાનો મોકો.

સમય ના થોભે કંઈ કોઈની વાટે,
ગંગા ન થોભે કંઈ માણસની વાટે.

સમય તો ચાલે છે તેની જ ગતીએ,
પણ મનુષ્યે ચાલવું તેની જ સાથે.

રાત-દિવસ, દિવસ-રાત,
કેમ ન થાય બપોર સવાર ને રાત ?

ન થઈ શકે કોઈ સમયથી આગળ,
મનુષ્ય ચાલી શકે સમયની સાથે.

પણ જોઈએ તેના માટે મક્કમ નશ્વર,
તેમાં પણ રહેલા જીવનના બે રૂપ.

સુખ અને દુઃખ, તડકી અને છાંયડી,
જોઈએ લડવા સોનેરી હિમ્મત.

@snehnusarnamu

જે કરે સમયની પ્રતિક્ષા,
તેને રહે છે સમયની જ પ્રતિક્ષા.

૩૮)

પ્રેમ પરિચય

પ્રેમ આ વળી શું છે?
મુજ હૈયાની જણાસા.

મારા પ્રેમીએ કીધું મને,
જીવન જીવવાની કળા.

જન્મ એનો વળી ક્યાં થયો?
એનું ઉત્પત્તી સ્થાન ક્યાં?

બે હૈયા ભેગા મળી,
છુપી છુપી વાતો કરે ત્યાં.

કર્મભૂમી એની ક્યાં છે?
પ્રેમ શેનાથી પીવાય..?

દલડામાં એ રહે છે,
એને આંખોથી વ્યક્ત કરાય.

એનું પુર્ણ વિરામ વળી છે ક્યાં?
એના અંતે કેમ પહોંચાય?

એનો અંત તો વળી અનંત છે.
એને હોઠોથી અનુભવાય.

૩૯)

નીજ

ગઝલથી વ્યક્ત કરી રહ્યો છું, મારા પ્રેમને,
આંખો હોઠોને ચુપ રાખી, વાતો ધીમે કરી લે.

પૂનમની ચાંદની જાણે, જાંખી જાંખી લાગે,
સૂરજ પણ આજે તપતો નહિ એવું લાગે.

કેવો સંબંધ જાણવો છે શું તમારે?
સંધી એની દિનરાતમાં કરેલી પ્રેમથી.

પ્રેમમાં એણે એના ગુણધર્મો ત્યજી દીધા.
પ્રેમ ખાતર એણે એના, શીરે કલંક લઈ લીધા.

નહિ માણસ કે જેણે પ્રેમ ખ્યાલો નહિ પીધો,
જેણે પ્રેમ ખ્યાલો નહિ પીધો....

જેણે પ્રેમ ખ્યાલો નહિ પીધો...એ તરસ્યા રહિ ગયા.
એ તરસ્યા રહી ગયા...

ઉનાળાની બપોર હતી, મળવા તે આવી હતી.
કંઈક કહેવા ઈચ્છતો તો હોઠોને રૂબરૂ.. (૨

હોઠોની દ્રઢતા ચાખવી હતી ત્યારે,
પણ પ્રેમના ઘુંટડા આંખોથી પી લીધા.

પ્રેમ એક ‘હિરલો’ છે, તેને સંભાળી રાખજો,
સંભાળવામાં તેને, જરા તમે સંભાળજો.

@snehrusarnamu

૪૦) સ્વાર્થ

સ્વાર્થ આ ક્યાં પહોંચી ગયો,
વાદીઓમાં દેખાઈ ગયો.
નિષ્ઠુર હૈયાના માનવીએ,
જાણે ઈશ્વરને સમજાવી દીધો.

હોય દહન મનુષ્યનુ કે હત્યા,
કે જન્મ હોય મનુષ્યનો,
ભોજનાલનુ હોય ભોજ,
કે હોય ભીક્ષા આપેલી મનુની.

કોઈ સ્થળ જણાવો,
જ્યાં સંગ સંગ સ્વાર્થ ન હોય મનુને,
ભલે હોય પછી ઘરડાઘર કોઈ,
તેથી જ ફરે સાધુ બનીને ધુતારા કોઈ.

કળીયુગના આ જમાનામાં,
જાણે ઈશ્વરે પણ લાંચ લીધી..?
સતકર્મો કરતા માનવીઓથી દુર
પીઠ ફેરવીને જાણે ભાગી ગયો.

શું ચંત્યા કોઈની નથી ઈષ્ટુ?
દુનિયાનો આ કાળો અંત?
મુજ વાચા ધરૂ તારી સમક્ષ,
કે કરૂ તુજને હું પ્રાર્થના.

બસ એક વિનંતી હિરલાની,
ઈષ્ટ હાજરી પુરાવવા આવ અહિં,
સ્વાર્થને હણવા આવ તુ હરિ,
સ્વાર્થને હણવા આવ તુ હરિ.

@snehnusarnamu

૪૧)

વેલેન્ટાઈન વિઝન

“હેય... બ્રો, ચાલ ને મેથીલ મા આવ્યા છીએ તો આંટો મારી આવીએ.”, લક્ષે કહ્યું. “પણ હું આંટો ક્યાં મારીશું અને બ્રો માસ્ટરને પુછવું પડશે” રામે કહ્યું.

લક્ષ અને રામ મેથીલ ની ફાઈવ સ્ટાર હોટેલ જ્યાં ત્રણેય ને ઉતારા આપવામા આવ્યા હતા ત્યા જ હતા અને બન્ને વિશ્વેસ સર(માસ્ટર વિશ્વામિત્ર) ના સ્વીટ(રુમ) માં ગયા. રામ અને લક્ષે બન્ને કાનમા રાખેલા ઈયરફોન્સ કાઢીને એના માસ્ટર તરફ

માન દર્શાવ્યું. “સર આ લક્ષ ને મુડ ફેશ કરવું છે એટલે હું એને ઘુમાવવા લઈ જાવ,...? અને આમ પણ હસબન્ડ સીલેક્શન જોવા જવાનું છે એટલે જેનકસર માટે ફ્લાવર બુકે તો લઈ જ જવું પડશે એટલે એ લઈ આવશું”, રામે કહ્યું. “ઓકે, નો પ્રોબ્લેમ પણ, બી કેરફુલ, એન્ડ ટેક કેર ઓફ લક્ષ”, માસ્ટર વિશ્વેસ સરે કહ્યું.

“ઓહ, માય ગોડ, આ ગોરો ગોરો અને ફ્રેન્ચ કટ બીયર્ડ વાળા ને તો જો ચાર, મુઆઆઆ... જો ને કેટલા હેન્ડસમ લાગે છે”, બે જીન્સ પહેરેલી મીથેલ ની કોલેજ જતી છોકરીઓ એ રામ અને લક્ષ ને જોઈને એકબીજા વચ્ચે વાતો કરી. “જો બ્રો પેલા આર્ચીઝ સ્ટોર મા જઈએ ત્યા બધું જ મળી જશે. એની બાજુ મા મેક્ડી પણ છે એટલે ત્યાં નાસ્તો પણ થઈ જશે.” લક્ષે કહ્યું.

રામ અને લક્ષ બન્ને આર્ચીઝ સ્ટોર તરફ જાય છે. આજે વેલેન્ટાઈન્સ ડે હતો એટલે નેચરલી બહાર રેડ કલર ના હાર્ટ શેપ લટકાવેલા હતા. અને મોટા મોટા અક્ષરે હેપ્પી વેલેન્ટાઈન્સ ડે લખેલું હતું. આમ પણ મેથીલ બારેમાસ વેલેન્ટાઈન માટે જાણીતું છે. અને એમા પણ આ આર્ચીઝ એરીયા તો સ્પ્રીંગ એરીયા તરિકે ઓળખાય છે. આ એરીયા મા લવ ચારે બાજુ સ્પ્રેડ થયેલો હોય છે. બન્ને આર્ચીઝ ના સ્ટોરમા એન્ટર થયા. વેલેન્ટાઈન્સના લીધે રેડ રેડ જ બધે દેખાતું હતું. ફોટો ફ્રેમ, કાર્ડસ, રેડ ટેડીબેઅર, ગીફ્ટ્સ, રેડ રીબન્સ થી શણગારેલો આખો આર્ચીઝ સ્ટોર કઈ અલગ જ હતો. આવતી કાલે વેલેન્ટાઈન હોવાને લીધે ખાસ્સી ભીડ પણ હતી. રામ એન્ડ લક્ષ બુકે ડિપાર્ટમેન્ટ તરફ જાય છે, જે આર્ચીઝ ના ગેટ તરફ હતો. રામ અને લક્ષ વેરીઅસ બુકે જોઈ રહ્યા હતા. એમને થયું કે જેનક સર માટે બુકે લઈ જવાનું છે એટલે આખે આખું રેડ તો ના જ લઈ જવાય એટલે એ બીજા કલર ના ફ્લાવર ને જોવામા લાગી ગયા. એવામા જ પાંચ ગર્લ્સ આવી એમાની ચારે પીંક કલર ના ટોપ્સ પહેર્યા હતા અને એકે જે ખુબ બ્યુટીફુલ લાગતી હતી એણે રેડ કલર નું ટોપ પહેરેલું હતું. જે બધાથી અલગ તરી આવતી હતી. આ જોઈને રામ એકદમ હક્કા બક્કા રહી જાય છે. એ પાંચેય બુકે-ડિપાર્ટમેન્ટ નિ સામે જ કાર્ડસ સીલેક્ટ કરી રહી હતી. એમા રેડ કલર ના ટીશર્ટ વાળી ગર્લ્સ માત્ર શાંતિથી ઉભી હતી. એ એના બન્ને હાથ ભેગા કરીને અકળાયેલી હોય એમ મસળી રહી હતી અને આંખો ને વાળી વાળી ને રામ તરફ જોઈ રહી હતી. એની પાસે ઉભેલી એની ફ્રેન્ડ એના કાન મા કઈક ગણગણી રહી હતી.

“ઓય લક્ષ, પેલી બ્યુટી ને જોઈને હું એના તરફ અટ્રેક્ટ થઈ ગયો છું.”, રામે એકધારી પેલી રેડ ટોપ વાળી છોકરી તરફ નજર ટકાવી રાખતા કહ્યું. “બ્રો એ કોણ છે તમને ખબર છે..?”, લક્ષે રામ ને પુછ્યું. “ના” “એ, જેનક ની ડોટર સીત છે, જેના માટે આ હસબન્ડ સીલેક્શન નો પ્રોગ્રામ ઓર્ગનાઈઝ થયો છે.”, લક્ષે કહ્યું.

“પણ તને કેમ ખબર..?”, રામે લક્ષ ને તરત પુછી લીધુ.

“એના ટોપ ની પાછળ જુઓ, સીત લખેલુ છુ. અને આ એ જ હોવી જોઈએ, જસ્ટ એઝ્યુમ કર્યુ.”,લક્ષે ચોખવટ કરી.

“પેલા બે ને જો સીત, કોણ છે તને ખબર છે..?, એવધ ના પ્રીન્સ છે અને આપણા ગેસ્ટ છે, કેટલા હેન્ડસમ છે”, એક ફેન્ડે સીત ને કહ્યુ. તરત સીતે એની ફેન્ડ ની કોમળ કમર પર ચીટીંચો ખણ્યો, સીત રામ તરફ એકધારી જોઈ રહી. બન્ને આઈ ટુ આઈ કોન્ટેક્ટ કરી રહ્યા.

“એનો ચહેરો કેટલો કુલ છે, એનુ ગજીની સ્ટાઈલ જેકેટ અને હેર સ્ટાઈલ તો જો, એની સાથે ના એના બડી ને તો જો, એ પણ બવ કુલ છે ચાર, એની વોચ થી માંડીને એના શુઝ, હુ તો બેભાન થઈ જઈશ”, સીતે ની સખીયો ની આવી વાતો સાંભળી. એક પ્રીન્સેસ ની જેમ જ સીતે એની સખીયો તરફ આંખો પહોળી કરી, છતા તેના ચહેરા પર સ્માઈલ તો હતી જ.

રામ અને લક્ષ બન્ને એક મોટુ બુકે લઈને બુકે ડીપાર્ટમેન્ટ નો ગોળ વળાંક લઈને બન્ને ગીફ્ટ કાઉન્ટર તરફ ગયા. જ્યાંથી સીત અને એની ફેન્ડ્સ દેખાઈ રહ્યા હતા. સીત એની ફેન્ડ્સ ની પાછળ રહી રામ સામે સતત જોઈ રહી હતી અને રામ પણ કઈ નજર હટાવી રહ્યો નહોતો. રામ ને થયુ કે એને ઓળખાણ કાઢવી જોઈએ.

“લક્ષ ચાલતો, પેલી ગીફ્ટ્સ જોઈએ”, રામે લક્ષ ને એક આંખ મારી અને બન્ને સીત જ્યાં કાર્ડ્સ ખરીદી રહી હતી એ તરફ ચાલ્યા. સીત પાછળ ફરી ગઈ, એણે એની સાથે હાર્ટ શેપ નુ રેડ કલર નુ સોફ્ટ ટોચ પોતાની છાતી સાથે ભીંસી દીધુ.

“સીત...સીત,”, એની ફેન્ડ મેન્ડીએ (મંદાકિની) એ કહ્યુ. સીત હડબડાઈને પાછુ ફરવાઈ ગઈ ત્યારે જ રામ એની પાસેથી પસાર થયો અને સીત ની કોણી પસાર થઈ રહેલા રામની મસલ્સ સાથે ટકરાઈ. સીત ને વાઈલ્ડ સ્ટોન બોડી સ્પ્રે ની સ્ટ્રોંગ સ્મેલ આવી અને સીત ના હાથ માં હતુ એ સોફ્ટ ટોચ નીચે પડી ગયુ.

“આઈ એમ, સો સોરી...”, સિતે કહ્યુ. “ઈટ્સ ઓકે,....”, રામે પણ કહ્યુ.

“તુ તો જેનક સર ની ડોટર જ ને...?, જેના માટે આજે બધો પ્રોગ્રામ છે.?”, રામે ઓળખાણ માટે નો સવાલ કરી લીધો.

“હા, હુ જ સીત અને આ બધી મારી ફેન્ડ્સ, આ તમારા બ્રધર લાગે છે.!”,

“હા એ લક્ષ.... અમારે અહિ થોડા ફ્લાવર્સ ખરીદવા હતા એટલે આવ્યા હતા”,

“અમે પણ, આજે વર્ષીપ છે એટલે ફ્લાવર્સ...”, સીતે કહ્યું.

“પણ તમે તો કાર્ડ અને ગ્રીટીન્સ...”, રામે વાત કટ કરતા જ પુછ્યું.

“હા, મારી ફ્રેન્ડ્સ ને એમના બોય ફ્રેન્ડ્સ માટે ખરીદવાનું હતું....”,

“ઓકે.....”

‘૧ મિનિટ.....’, રામે કહ્યું અને એ લક્ષ ને લઈને કાઉન્ટર ની પાછળ ની તરફ ગયો જ્યાં સીત એને જોઈ શકતી નહોતી. અને દોઢેક મિનિટ મા એ લોકો પાછા આવ્યા.

રામે એક ગુલાબ અને ગ્રીટીન્ગ કાર્ડ સીતા સામે ધરીને કહ્યું, “ધીઝ ઈઝ ફોર યુ... હેપ્પી વેલેન્ટાઈન્સ ડે”, ત્યારે રામ જાણે આજે સાંજે શું થવાનું હતું એ બધું જ જાણતો હોય એમ સીત સામું જોઈ રહ્યો.

સીત પણ રામ ની આંખો મા બધું જોઈ રહી હોય એમ ઉભી રહી અને એક પળ પછી રામે આપેલું રોઝ અને કાર્ડ લઈ લીધું. વધુ કંઈ બોલ્યા વિના રામ સીત જે તરફ ઉભેલી હતી એની અપોઝીટ સાઈડ તરફ ચાલતો થયો.

પણ બન્ને દુર ગયા એ પહેલાં રામ ને સીત નો હાથ એકબીજાને અડક્યો. કોઈ જ ને ખબર ના પડે એમ એ બન્નેએ એકબીજા ના હાથ ભીંસી ને પકડી રાખ્યા અને પછી કોમળતાથી સરકાવ્યા.

આ ભાવાનુવાદ મારો છે અને આજની જનરેશન ને માફક આવે એવો છે. બધા ક્રેક્ટર્સ કોણ છે એ કદાચ તમને ખબર પડી જ ગઈ હશે, છતાં કહી દવ, આ પ્રસંગ મેં જે લીધો અને મારા શબ્દો મા આજના સમય પ્રમાણે કનવર્ટ કર્યો એ રામાયણ નો પુષ્પવાટીકા નો સીન છે. રામ અને લક્ષ્મણ વિશ્વામીત્ર ની આજ્ઞા લઈને પુષ્પવાટીકા જોવા જાય છે ત્યાર નો આ સીન છે.

ચેન્જ ઈઝ ધ રુલ ઓફ નેચર, જ્યારે એમ કહેવાય છે કે આજની જનરેશન ને આપણા શાસ્ત્રો મા રસ નથી તો એનું કારણ એ છે કે એને પોતાની જાત શાસ્ત્રો મા નથી દેખાતી. એ જીન્સ પહેરે છે એટલે એને પીતાંબરો મા રસ નથી. આજે વેલેન્ટાઈન છે અને વસંત ઋતુ પણ છે.

જે બાગ નું વર્ણન રામાયણ મા છે એ બાગ મા બારે માસ વસંત રહેલી છે એવું રસીક વર્ણન છે જે નીચેની પંક્તિ મા કહેલું છે.

ભુપ બાગુ બર દેખેડ જાણ જહ બસંત રીતુ રહઈ લો ભાણ

અને રામ અને સિતા મળે છે ત્યારે એનું વર્ણન, સીતા ની બાગ મા એન્ટ્રી નુ પણ ખુબ રસીક વર્ણન રામચરિત માનસ મા છે. જ્યારે રામ સિતા ને અને સીતા રામ ને જુવે છે ત્યારે એની શુ સ્થિતિ હોય છે એ થોડી ઘણી હવે પછીની પંક્તિ થી ખબર પડશે.

स्याम गौर कीमी कहौ बखानी। गिरा अनयन नयन बीनु बानी॥

સુની હરષી

सब सखी सयानी। सिंय हिय अति उत्कंठा जानी॥

પણ આ લેખ એ આજની ભાષા મા લખાયેલો છે. એના સીન્સ કોઈ બાગ બગીચા મા નથી હોતા, એ મોલ કે મેક્કોનાલ્ડ મા જાય છે. આજના રામ પ્રાસાદ મા નથી જન્મતા, એ કોઈ હોસ્પિટલ મા જ જન્મે છે. ફર્ક બસ એટલો છે કે એ વખત ના રામે એની મમ્મી ને ચતુર્ભુજ રૂપ દેખાડેલુ અને આજનો રામ નથી બતાવતો.

જે બાગ મા બારેમાસ વસંત રહેતી હોય ત્યા વેલેન્ટાઈન ના ઉજવાય. પણ આજે તો વેલેન્ટાઈન એક જ દિવસ છે જ્યારે બે હાર્ટ ભેગા થાય છે. અને એકબીજા ને મોહબ્બત કરે છે. આજનો રામ કંઈ માત્ર સીતા ને જોઈ ને એના ભાઈ લક્ષ્મણ ને એમ નહિ કહે કે મારુ મન ક્ષુભિત થયુ છે અને લક્ષ એ સાંભળી ને એનો જવાબ કોઈ શાંત શબ્દો થી નહિ આપે. એટલે જ લક્ષ્મણ અહિ લેક્ષ કે લક્ષ બની જાય છે. સિતા સીત અને મંદાકિની મેન્ડી છે. એટલે એ લોકો બાગ મા નહિ આર્યોઝ ના ફ્લાવર શોપ મા જ જશે. એના વસ્ત્રો મા જીન્સ અને ટી-શર્ટ હશે, ટોપ અને લેગીઝ હશે. એણે ઈતર ની બદલે બોડી સ્પ્રે છાંટયો હશે. એ પુષ્પો ની બદલે બુકે લઈ જશે. પણ એ માત્ર જોયા જ નહિ કરે આજનો રામ ત્યાર ના રામ થી અલગ છે. એ સ્પર્શ સુધી પહોંચશે. એ હાઈ હેલ્લો પણ કરશે. એ જમાના નો વિવેક એ જમાના ને મુબારક પણ આજના વિવેક ને કોણ ઓળખશે. જો જમાના સાથે માણસો ના વિચાર નહિ બદલે તો સામસામો વિરોધ જ થશે.

પ્રેમ ત્યારેય હતો અને આજેય છે જ. ત્યાર ના યુવાનો એને હાલતા ચાલતા પ્રેમ કહેતા અને અત્યારે લવ લવ કરે છે. ત્યારે એને વ્યક્ત કરવાની રીત અલગ હતી આજે એ કીસ કરીને એક્સપ્રેસ થાય છે. એ વખતે એકબીજા ના વર્ણન માટે ના શબ્દો અલગ હતા. અને આજેય અલગ છે એટલે જ “એ કેટલો કુલ છે કે એ ખુબ જ હોટ છે” એમ કહેવાય છે. અને ત્યારે સિતાની સખીએ એ એમ કહ્યુ હતુ કે, મારાથી બન્ને ના વખાણનથી થતા, જીભ ને આંખ નથી અને આંખ ને જીભ. જે રામચરિત માનસ ની નીચેની પંક્તિ મા કહેવાયુ છે

स्याम गौर कीमी कहौ बखानी। गिरा अनयन नयन बीनु बानी॥

વેલેન્ટાઈન્સ ડે વર્ષો થી આ દેશ મા ઉજવાતો આવ્યો છે. એનુ નામ વસંત પંચમી હતુ અને છે. પણ આજના યંગસ્ટર્સ એને વેલેન્ટાઈન્સ ડે તરિકે ઉજવે છે. જો સિતા અને રામ ઈશ્વર હતા એવો સવાલ કે તર્ક ઉઠાવે તો રામચરિત માનસ મા જ સિતા ની રામની સામે આખો ના મિલાપ પછી ની સ્થિતિ જુઓ. તરત સિતાના મન મા પણ પ્રશ્નો ઉઠવા માંગે છે. કે મારા પિતા એ જે સ્વયંવર ના સંકલ્પો કર્યા છે એનુ શુ...? મારી માં એ વહેલા આવવાનુ કહ્યુ હતુ અને અમારે તો ખુબ મોડુ થઈ ગયુ. આવી અકળાવનારી સ્થિતિ રામ ગમી ગયા પછી સિતા ની હતી જ. એ સમય માટે એ લોકો લવર્સ હતા.

પ્રેમ ની સ્ટાઈલ ટોટલી બદલાઈ ચુકી છે. મોલ્સ, ગીફ્ટશોપ, થીયેટર્સ, મેળાઓ કે જ્યાં ચકડોળ સિવાય ની બધી જ એક્સાઈટ કરતી રાઈડ્સ આ બધા સ્થળો રામાયણ વખત ના બાગનુ પ્લેસ લઈ ચુક્યા છે.

**So Love is Every Where, In Every
Time and In Every Situatation. Only
you must have special heart to feel
and special eyes to watch it.**

૪૨) માંગણી

હુ કરૂ એક જ માંગણી,
પ્રેમ દઈદે દઈથી સભર,
હુ કરૂ એક જ માંગણી.

અનુભવ બસ તારો મને થાય અવિરત,
એક શ્વાસે નામ શકાય સુમિરત,
પ્રગટાવી શકાય એક દિવો અવિચલ,
દિવેલ ને કોઈ બળતણ વગર... હુ કરૂં એક જ માંગણી.

દર્દ દેજે મને હોય તેટલુ સમર્થ,
દર્દમાં જો ન તો તુ શું સમરથ?
તુ અધુરો છે રાધાના પ્રેમ વગર,
ક્રિષ્ન થાવા તારે જોઈએ બે અધાર... હુ કરૂં એક જ માંગણી.

કહે છે તારા દુતો બે ફીકર,
આતમમાં બીરાજ્યો છે તુ અડગ,
તારી એક જલક પાવાને હુ રે મરત,
જુએ છે તુ હવે કોનુ મૂરત..., હુ કરૂં છુ એક જ માંગણી.

તુ કરે છે જે એક માંગણી,
પ્રેમની થઈને બે ફીકર,
તુ કરે છે જે એક માંગણી.

અનુભવ તો છુપાયેલો તારા અંદર,
રામ રહિમ ભળે જ્યારે ભાવે ઉદ્વિપક,
આંસુ પુરી દે કોડીયામાં છલોછલ,
પ્રગટશે દિવો વિના દિવેલ બળતણ... તુ કરે છે જે એક માંગણી.

દર્દથી તો થઈશ એક દિન તુ પર,
દર્દને વેદનામાં હુ હરપળને એકક્ષણ,
અશ્રુ ગોપીના છે મારા નીરજળ
હું અધુરો રાધાના પ્રેમ વગર... હુ અધુરો રાધાના પ્રેમ વગર.

જે કહે છે સાચુ છે, તુ ના ડર,
હુ જાગીશ પ્રીતને થઈ વશ,
હુ હોવ છુ તારી વાટે પથ પર,
તારા મુરતે તને રાખ્યો પાછળ... તુ કરે છે એક જ માંગણી.

૪૩)

મોહબ્બત કરીલો

મોહબ્બત કરીલો, મોહબ્બત કરી લો,
બે પ્રેમના આંસુને ઘ્રુસકે રહીલો,
ઈશ્વરને આંસુથી પળમાં મળીલો,
કંઈ ના મળે તો એનું નામ જપીલો... મોહબ્બત કરીલો...

જગત છે બહુ ખ્યાર તેમાં મળીલો,
નવરાશની પળોમાં એને સ્મરીલો,
છતા જો ન ફાવે તો પળમાં જીવીલો,
પણ ડરતા ડરતા ના પડખા ભરીલો... મોહબ્બત કરીલો...

હોઠો પર કોઈ શબ્દ ભરીલો,
હૈયામાં કોઈનો ચહેરો અંકિલો,
હાથોમાં કોઈ અદાને હઠિલો,
છતા જો ન ફાવે તો મનમાં મળીલો... મોહબ્બત કરીલો...

ઘુટડે ને ઘુટડે જીંદગી જીવીલો,
આવે કોઈ શબ્દ કાગળ પર લખીલો,
મુખ ફેરવે કોઈ તો મનમાં સહીલો,
જીવીલો જીવીલો જીંદગી જીવીલો... મોહબ્બત કરીલો...

હિરલો કહે હિરલાને આજે,
મમતા ભરી કરૂણા કરીલો,
કંઈ ના કરતા બસ સહજ રહીલો,
મોહબ્બત કરી લો, મોહબ્બત કરી લો.

૪૪)

ગઝલ તુ...

ગઝલ તુ ક્યારે આવશે, હોઠોને મારા ચુમવા,
આંખો મારી તરસી રહી, શબ્દો ને તારા નીરખવા...ગઝલ તુ...

સંગીત વહી રહ્યું, શબ્દો ને તારા જોડવા,
હવા વહી રહી છે, કડીઓમાં સુગંધ પ્રસરાવવા...ગઝલ તુ...

ગઝલ નથી માત્ર તુ, પ્રાણ છે મને જીવાડવા,
કરી રહ્યો છું પૂજા તારી, વિના કોઈ હેતુ કારણ વિના...ગઝલ તુ...

કલમ હવે તૈયાર છે, ચિત્ર તારૂં ચિતરવા,
દિલ મારૂં રડી રહ્યું છે, દર્દને તારા મહેસુસવા...ગઝલ તુ...

ન કોઈનો ઈજારો તારા પર, મુક્ત બનીને લહેરાવવા.
પાગલ હું દિવાનો તારો, અસ્તિત્વ મારૂં મીટાવવા...ગઝલ તુ...

ઉણપ તારી સાલે પયગંબર ને, ફૂરાનને ઉતારવા,
બાઈબલમાં જીસસ બની, ક્રિષ્ન ગીતામાં ઉદ્ધારવા...ગઝલ તુ...

સ્વિકારૂં છું ચારો તરફથી તને, પળભર માટે હું પામવા,
ખ્યાલો લઈને બેઠો ખાલી, નશો તારો છલકાવવા...ગઝલ તુ...

રજ રજમાં તુ વ્યાપી ગઈ, પામવા કે પમાડવા?
હિરલાની સાથે પ્રિત છે, બસ હિરલો ચાહે સાંભળવા,
ગઝલ તુ ક્યારે આવશે, હોઠોને મારા ચુમવા.

૪૫)

જો હું 21st સેન્ચુરીનો કિષ્ન હોવ તો

કિષ્ન છેતરવા વાળો છે.. કિષ્ન કપટી છે, એ સ્વાર્થિ છે, એ ચોર છે, એ બે બાપ અને બે મા નો છે કદાચ એને ઘણી બધી ગાળો લાગુ પડી શકે... મારે વધારે બોલવી નથી... પણ કિષ્ન મુસીબતે અન્નપુર્ણા છે, એ ચીરપુર્ણા છે, એ પ્રેમ પુર્ણા છે, એ રાસપુર્ણા છે, એ મોહન છે, હેન્ડસમ છે, એના સામે આજનો રણબીર કે ઋત્વિક કઈ ના કેવાય... એ તડ ને ફડ વાત કરવા વાળો છે, જુરર પડે ત્યા ગોળ ગોળ વાત ઘુમાવવા વાળો પણ છે, કિષ્ન એ બધુ જ કર્યુ જે આજે કોઈ કરે તો દુનિયા એને સ્વિકારવા પર બે વાર વિચારે.....

જો હું કિષ્ન હોવ તો મારી પાસે વાંસળી નહિ હોય... પણ મારી પાસે સ્માઈલ ના સુર હશે... કારણ કે એ સમય માં નોઈસ પોલ્યુશન નહોતુ એટલે વાંસળી બધાને દુર દુર સુધી સંભળાતી... સ્માઈલ દુર સુધી સંભળાઈ તો ના શકે પણ એ દેર સુધી સંભારી શકાય... મોરપીંછ ની તો વાત દુર જ કારણ કે કિષ્ન બનવા માટે લોકો મોરપીંછ લગાવવા માંડે તો મોર ને ટકો કરવો પડે... એટલે આજનો કિષ્ન જો હું હોવ તો મારે ઉધાર પીંછા ની જરૂર નથી હું મારા વાળ ને સેટ વેટ ઝૂટેક થી જ મોર પીંછ જેવા બનાવી દવ... અને આજનો કિષ્ન દુનિયા સાથે અપડેટ હોવો જ જોઈએ... અલૌકિક શક્તિઓ તો અલોપ થઈ ગઈ છે. કોઈ પણ ઈન્ફોરમેશન માટે આઈફોન મારી પાસે હશે જેથી આજના જમાનાના કંસ નુ સ્ટેટસ અપડેટ જોઈ શકાય.... અને વળતી વિરોધી કમેન્ટ કરી શકાય... SMS થી રાધા ને મેસેજ કરી મળવા બોલાવી શકાય... અને ઘરેથી અવાય એમ ના હોય તો વિડિયો ચેટ કરી શકાય... ફેસબુક પર ફોટ અપલોડ કરવાની સુવિધા પેલાના કિષ્ન પાસે નહોતી એટલે રાધા સાથે પડાવેલા ફોટા હું અપલોડ કરુ... ગોપીઓ સાથે ગ્રૂપ ચેટ કરુ... સાથે આજના યુગ મા ગરીબી તો છે જ નાશ કરવી મુશ્કેલ તો છે અશક્ય નથી... કિષ્ન તરિકે હું N.G.O બનાવી ને જુરુરિયાતો ને હેલ્પ કરી શકુ... સુદામા ના પગ પખાળવાના તો રહ્યા પણ રાતે ટાઢથી ઠરતા લોકો ને ધાબળા ઓઢાડી શકાય... વન મા રાસ તો હવે વન કપાવા લાગ્યા એટલે ક્યા રહ્યા... પણ પાર્ટી પ્લોટ ની રમઝટ જોઈ ને ભુતપુર્વ કિષ્ન થનગયા વિના રહી શકશે...? અને ચારે બાજુ ની હરિયાળી સાથે હું કિષ્ન તરિકે જાતભાતા ના સ્ટેપ રમુ... નંદિગ્રામ ની વિધાલય મા ક્યાં એ.સી હતી... આજે તો હું એ.સી મા એજ્યુકેશન લવ... ઈન્ફો ઓન ક્લિક.... કોલેજ સ્કુલ તો કિષ્ને નંદિગ્રામ મા જ કરી... પણ એણે ફેશર્સ પાર્ટી ક્યાં કરી હતી... તો આજના કિષ્ન તરિકે હું ફેશર્સ અરેન્જ કરીને નાચીશ.... એવા જલસા કિષ્ન ને હતા...? ૨૧

મી સદીનો કિષ્ન આ જલસા કરશે... મુવિ ની તો વાત જ છોડો નાટક પણ ના હતા... નવ થી બાર રાધા સાથે ટાઈટેનીક જોવાનું કિષ્ન ને તો ખાલી સપનું જ જોવાનું... મારો તો આજનો કિષ્ન જ. ભગાડવાની એક એવી બાબત છે જેમા બન્ને કિષ્ન સેમ છે... આજે પણ હું કોઈ રુકમણી ને ભગાડું... અને લોકો એનો વિરોધ પણ કરે જ... પોતાની જાત માટે પણ કિષ્ને જેમ દારિકા ને બચાવવા માટે ચતુરાઈ વાપરી એમ હું પણ રીચ બનવા થોડી હોશિયારી વાપરું... શીશુપાલ ની સો ભુલ એણે માફ કરી પણ આજના ભ્રષ્ટાચારી ઓને એક ભુલે લટકાવી દેવ...

યુધ્ધ થી ડરવાનું થોડું હોય.... ઓલા કિષ્ન એ અર્જુન ને શું કહ્યું.. “યુધ્ધ કર, યુધ્ધ કર... એમ કહી કહી ને બિચારા અર્જુન ને બાણ ચલાવવાનું કહિ કહિ ને તોડાવી નાખ્યો..”, કિષ્ન મળે તો હું જરૂર કવ કે જો આવી એ.કે પદ્મ હતી તારી પાસે... આવી તોપો અને ફાઈટર વિમાનો હતા...? રથ લઈને દારિકા થી હસ્તિનાપુર જવું પડતું હું તારે તો.. હું જો પેટમા પાણીય નો હલે એવી ઔડી અને મર્સીડીઝ મા ફરું છું આવી જાહોજલાલી ના તો તારે શમણા જ...!

ફેન્ડસ ની બાબતે પણ હું પાછો નહિ પડું.. જે સ્માઈલ થી ફેન્ડ બનાવ્યા છે... ગોપીઓ એટલે કે ગર્લ ફેન્ડસ બનાવી છે.. રાધા એટલે કે જે એકમાત્ર ટૂ લવ છે અને રુકમણી એટલે એકમાત્ર વાઈફ અને હું બરાબર હેન્ડલ કરી શકું એમ છું... ગોપીઓ સાથે ગૃપ ચેટ કરીશ... અઠવાડિયા મા એક વાર રાધા ને પાંડવોને મળવા જાવ છું એવું બહાનું કરીને સાપુતારા ફરવા લઈ જાવ (આખરે કિષ્ન કઈ ઓછું ખોટું નહોતો બોલ્યો). પણ રુકમણી કઈ ડવલી થોડી છે... દર શુક્રવારે એને મુવી.. ધ ગ્રાન્ડ ભગવતી મા ડિનર અને કોફી કાફે ડે મા કોફી.... એટલે રુકમણી હરખ ઘેલી બની જાય...!

પરામર્શ ની બાબત મા તો હું પ્રવિણ છું એટલે હેપ્પી ટુ હેલ્પ એવું ફી કોલ સેન્ટર ખોલીશ જેમા મુંજવણ પડે કોઈ પણ કોલ કરી શકે અને મલ્ટીટાસ્કિંગ ફેસીલીટી થી હું એ બધું હેન્ડલ કરીશ

એણે ભલે દુર્વાસા ની ટોળી ને એક ચોખાના દાણા થી ઘરવી દીધા હોય... આજે એક ચોખાના દાણા થી કદાચ પોસીબલ ના થાય પણ હું ફી ભોજન શાળા બનાવીશ... જેમા કોઈપણ ગમે ત્યારે આવી ને જમી શકે...

એણે આખું ભારત ખુંદી વળીને બધાને ઘેલા બનાવ્યા એમ હું દુનિયા ફરું એ પણ પર્સનલ ફ્લાઈટ મા... બધાને પ્રેમ કરું.., નાચું, ગાવું, બધા દેશો ની બધી જાતની બ્યુટી માર્શુ, મીસ વર્લ્ડ ની સ્પર્ધાઓ મા જજ તરિકે જાવ... એણે મહાભારત ને ડાયરેક્ટ કરી અને હું કોઈ બીજું મુવી ને ડાયરેક્ટ કરું... જેમા હિરો પણ હું અને વિલન પણ હું જ હોવ... અને છેલ્લે તો રાધા સિવાય મારી પાસે બીજું છે શું તો કશ્મિર ના નૈનીતાલ પાસે કોઈ વેરાન જગ્યા મા મુખડ ખરીદી ને વ્હાલી રાધા સાથે

જન્મો જનમ સુધી રાધા ના સંગ મા રવ.(જે ક્રિષ્ન ના નસીબ માય નહોતુ)...!!

@snehnusarnamu

